STRIPWEEKBLAD

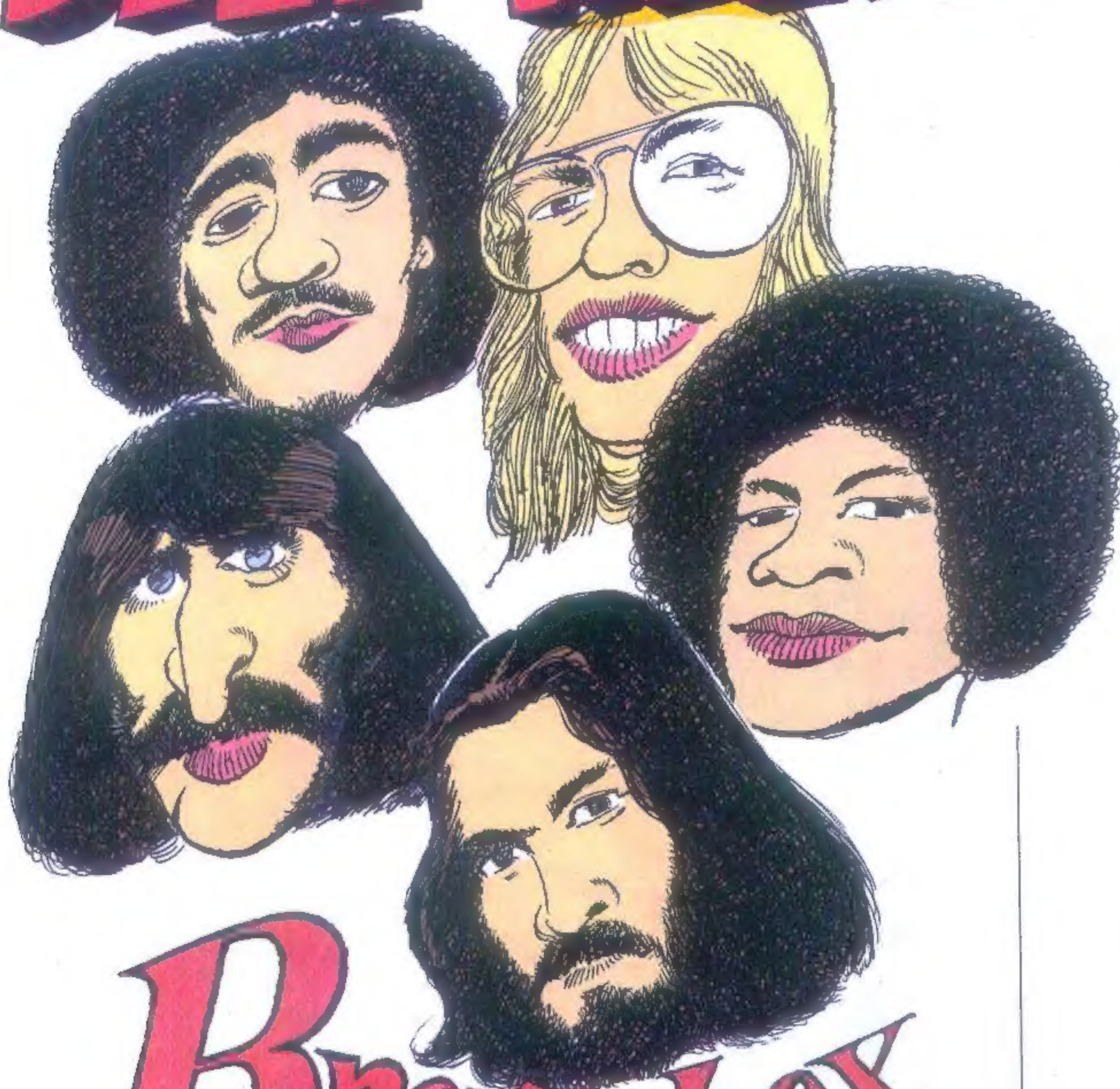

nr. 40 * 25 sept./1 okt. 1971

prijs 65 cent

Affiche Brainbox

DEZE WEEK:

INHOUD

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

Interessant

In Pep 31 vraagt Philip Heuveling van Beel informatie over de VW 1302. U antwoordt: „Die kever is toch niet interessant" en ja, ik vind er zelf ook niets aan, maar wat doet de Fiat 850 sport dan in Pep?!? En zeg nou niet dat de Fiat 850 sport wèl interessant is of andere onzin!

Arno v.d. Naald, Geleen.

Toch interessanter dan een kever.

Kriebels

Ik ben het volkomen eens met Ton Rijnsoever en Rob Voorzaat die in Pep 30 vragen om een uithaler van EIEREN van Nederlandse vogels. Het zal dan misschien voor de doorsnee-randstad-mens duidelijk worden dat er niet alleen witte en bruine eieren bestaan en dat naast de kip ook andere vogels eieren leggen. En waarom, Pep, staan er op de Pep-dierenplaten alleen getekende dieren, allemaal op een kluitje? Jullie zetten toch ook geen tien auto's of elftallen op een uithaler? Een mooie dierenfoto uit Pep hang ik graag op, maar een stel kriebels niet.

Hans Middendorp, Den Haag

Een Pepplaat is bedoeld om zo veel mogelijk informatie te geven en niet, zoals uithalers, om in de eerste plaats tot wandversieringen te dienen of aan te zetten tot eierenverzamelingen.

Waardeloos

Bedankt voor de mooie uithaler van Mike Hailwood. Ik vind bijna alle strips erg goed, behalve Ravian. Kunt u de cartoons van Engelbert niet wat groter afdrukken? In Pep 31 zei u dat „Underneath the blanket go" op nr.3 in Veronica's top 40 is gekomen, maar ik weet zeker dat hij op nr. 1 heeft gestaan. Verder niets dan lof voor uw blad en kan er niet eens een vervolgverhaal van De Generaal in komen?

Arjan Kölling, Soesterberg

Wat Gilbert betreft, we moeten nu eenmaal een aantal weken vooruit werken.

De route van de **MOONROCK EXPRESS** voor de komende week:
1, 2 en 3 oktober — Leiden
4, 5, 6 en 7 oktober — Amsterdam
8, 9, 10 en 11 oktober — Utrecht

Beatuithaler

Ik vind Pep een steengoed blad, dat wil ik zonder meer vooropstellen, eerlijk is eerlijk, maar naar mijn mening moet u toch een ding weer snel veranderen en dat is de beatuithaler of hoe je dat ook noemen mag. De laatste weken is deze namelijk getekend en dat vind ik nou niet zo leuk. Het is wel goed getekend, hoor, maar voor op je kamer te hangen vind ik het gewoonweg niks!

Ben Hoendervangers, Hilvarenbeek.

Dat meen je niet

Sof!

Uw blad is een grote vergissing! Wat een sofblad. Sinds 1967 is uw blad een mislukking!
Slechtere strips zijn er niet te vinden in Nederland. Als iemand naar Pep schrijft, krijgt hij een hatelijke reactie. Nee, Pep, jullie kunnen beter een verknoeid papier-bedrijf beginnen, dan verkopen jullie stukken en stukken beter dan jullie ooit tevoren gedaan hebben.

N.v.Geylswijk, Driemond

Zonde van het papier, hoor, deze brief.

Ravian

Zoals iedereen, schrijf ik ook dat Pep grandioos is. Ik zou alleen een uithaler van een van die vrouwelijke vechtersbazen uit de strip Ravian willen hebben. Dan is Pep supergrandioos.

Guus Rammelt, Hilversum

Meen je dat nou?

OPLOSSING PUZZEL PEP 39
**Toen Laverdure eens hemelhoge stunts verzon, die er niet om logen,
zei z'n commandant nogal aangebrand „Je was er bijna uitgevlogen."**

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week. Voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent.
Betalingswijze: postabonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de wederverkoper ontvangt, kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem regelen. Voor kwartaalbetalingen kan hij desgewenst voor toezending van stortings-acceptgirokaarten zorgen.
Adres en telefoonnummer voor inlichtingen over betalingen en adreswijzigingen: Voor abonnees via wederverkoper: Pep, Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85. Voor postabonnees: Pep, Postbus 299, Haarlem, telefoon 023 - 31.92.03. **OVERIGE VRAGEN EN MEDEDELINGEN**: Postbus 497, Amsterdam, telefoon 020 - 72.97.85.
Adreswijziging: s.v.p. drie weken van tevoren opgeven met vermelding van oude en nieuwe adres.
Advertentie-exploitatie: Admedia N.V., Postbus 7902, Amsterdam, telefoon 020 - 44.37.44.

Agency for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix en de

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

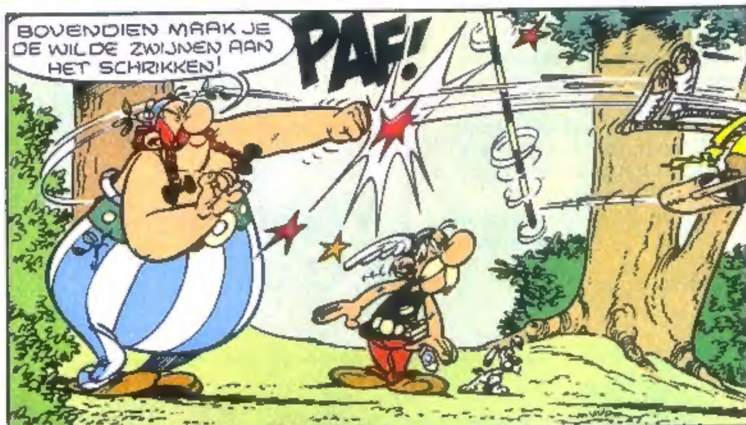

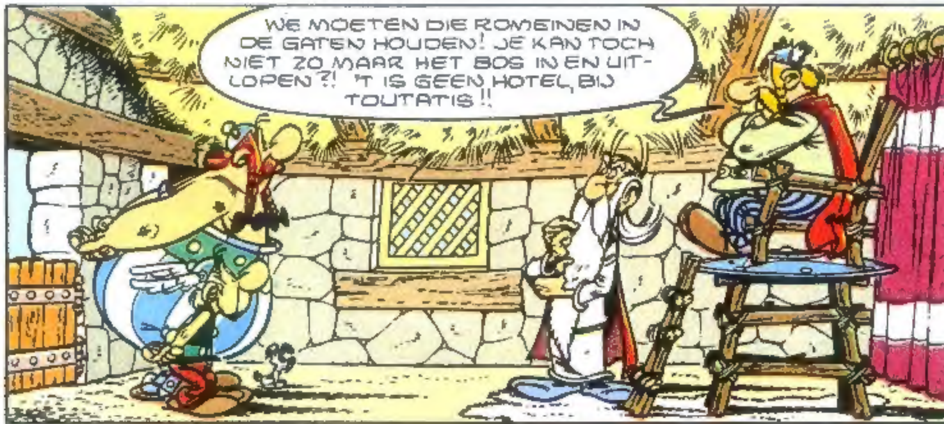

romeinse lusthof

Wanneer Asterix en Obelix op zwijnenjacht zijn, ontmoeten zij in het bos Romeinen die tot woede van Idefix kruisjes op bomen zetten...

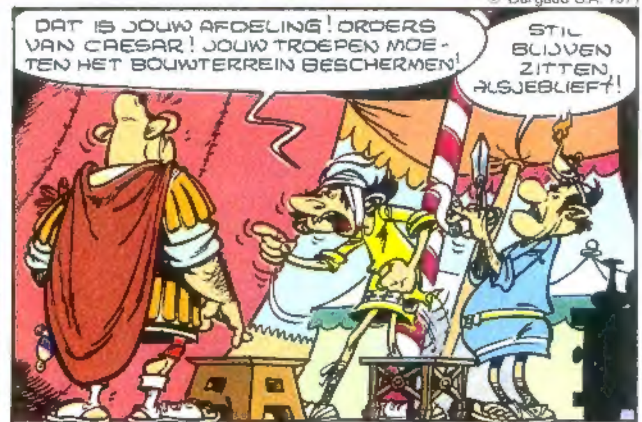

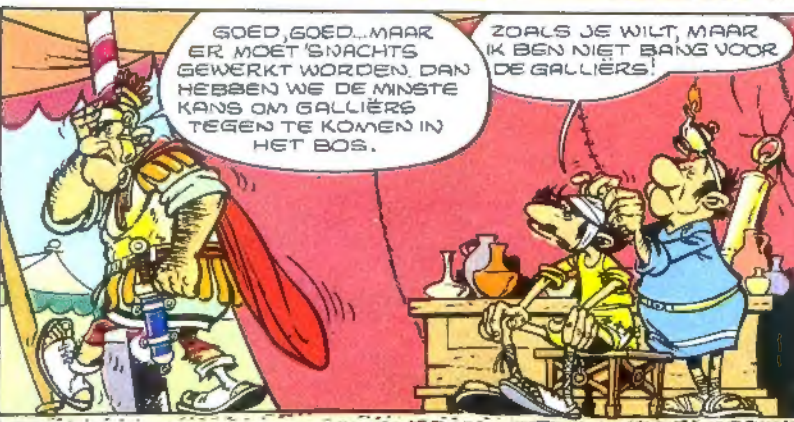

WORDT VERVOLGD

RAVIAN

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: MÉZIÈRES
VERTALING: JAN DE ROOIJ

EN IN VALSENNAR...

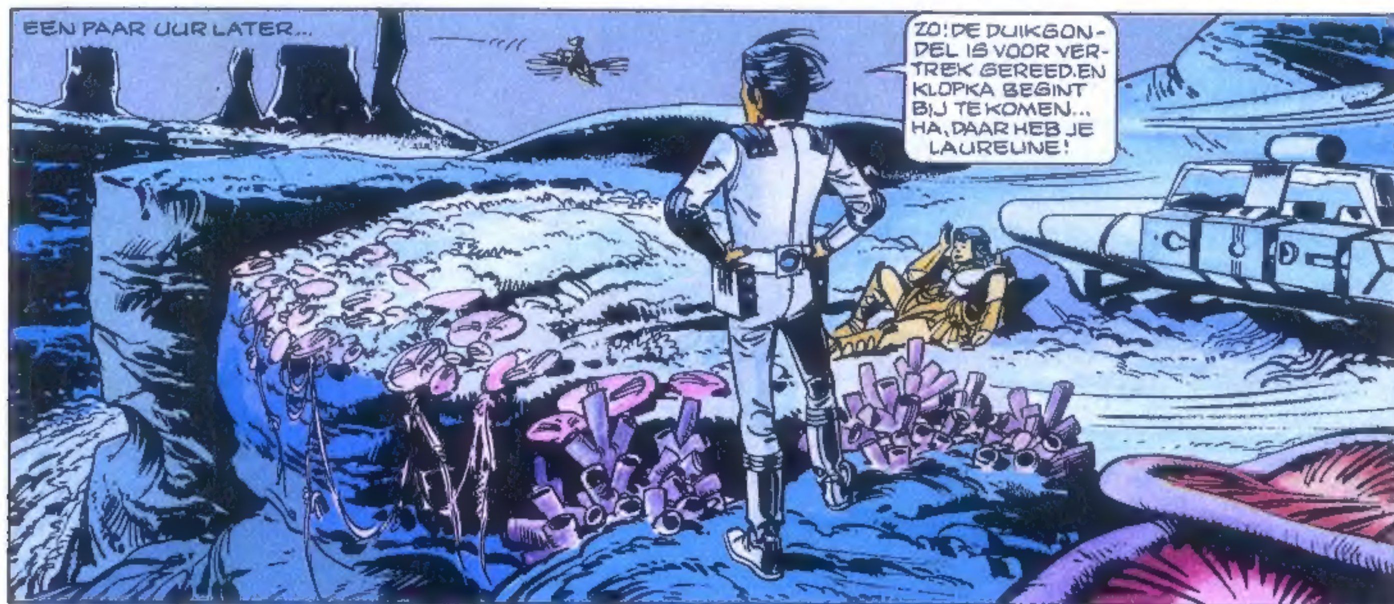

LAURELINE ZET, TERWIJL DE NACHT OP ZAHIR ZOEL EN NEVELIG IS, KOERS NAAR DE KLOOF WAAR DE DUIKGONDEL STAAT. DAN ROEPT RAVIAN HAAR OP...

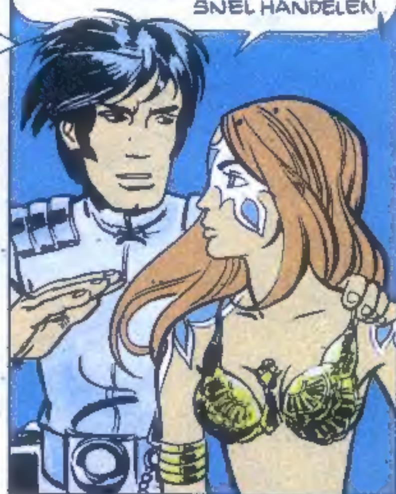

land zonder ster

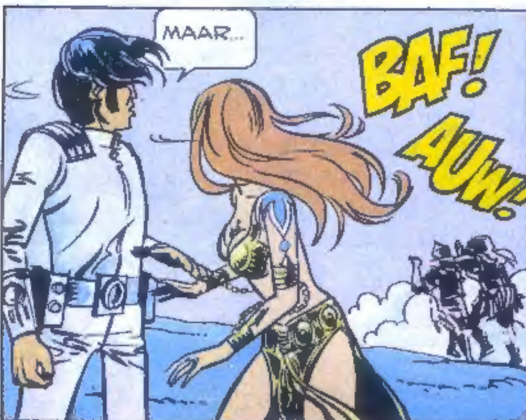
Ravian schakelt koningin Klopka, die hem in audiëntie ontvangt, met z'n verlammer uit. Dan gaat hij op zoek naar een ruimtevaartuig.

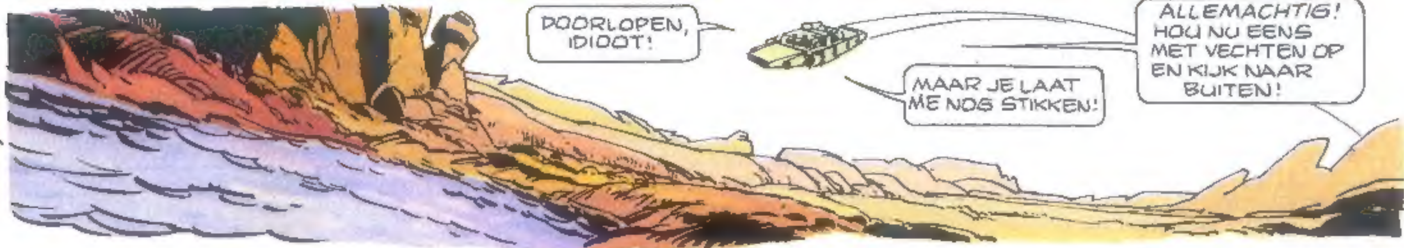

RAVIAN

WE VLIEGEN NU DOOR HET BINNENSTE VAN ZAHIR NAAR BUITEN...

EN DIT IS DE HEMEL... HET HEELAL... DE KOSMOS..

42

land zonder ster

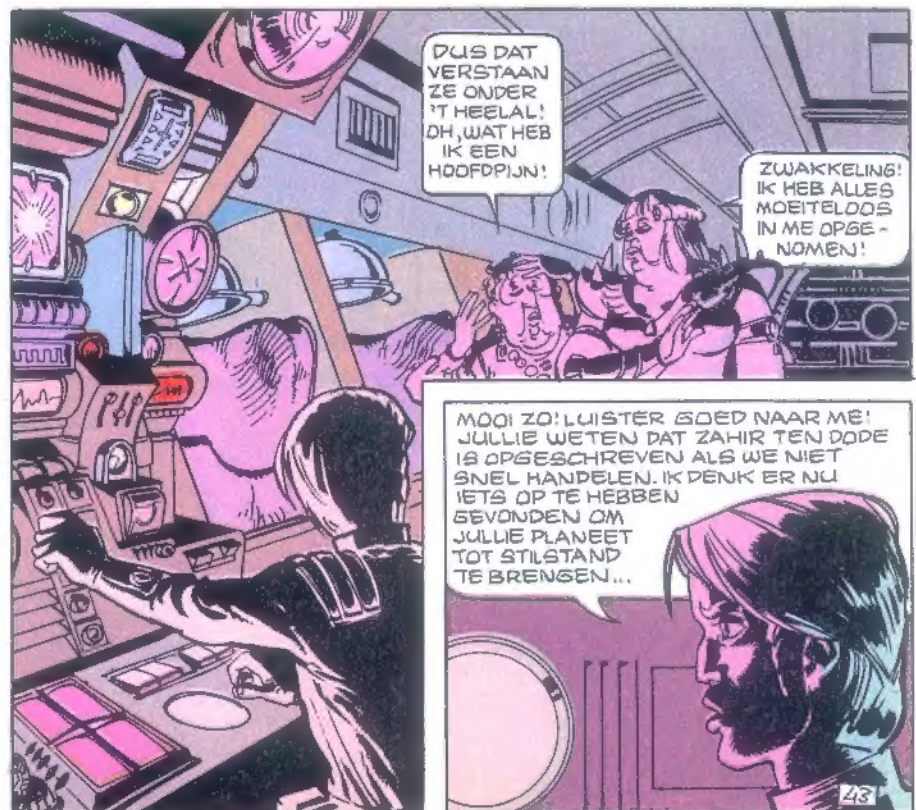

Dargaud S.A. 1971

LATER, IN DE HYPNOTEEK VAN HET RUIMTESCHIP, NA LANGDURIG ONDER HYPNOSE TE ZIJN GEWEEST...

WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS

TEKENINGEN
TIBET
TEKST
A.P. DUCHATEAU

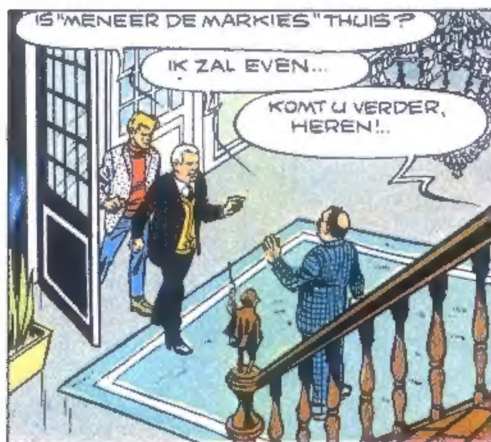

DE VIJF ONZICHTBAREN

Rik krijgt van een markies de opdracht vijf ex-sportlieden op te sporen. De ontmoetingen met drie ervan verlopen raadselachtig

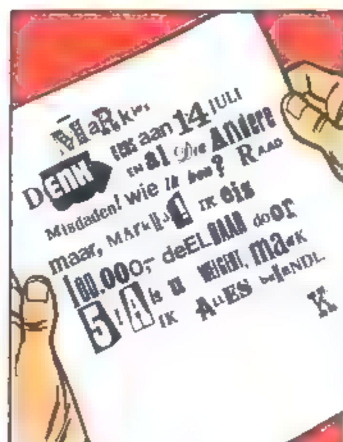

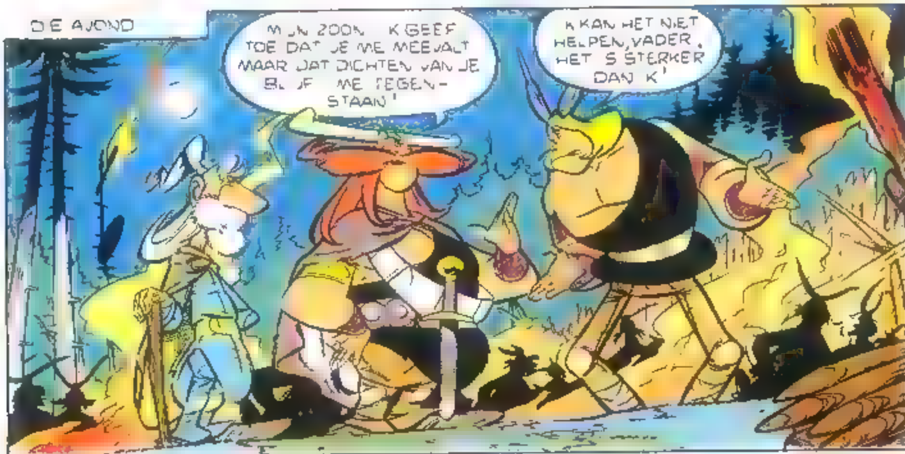

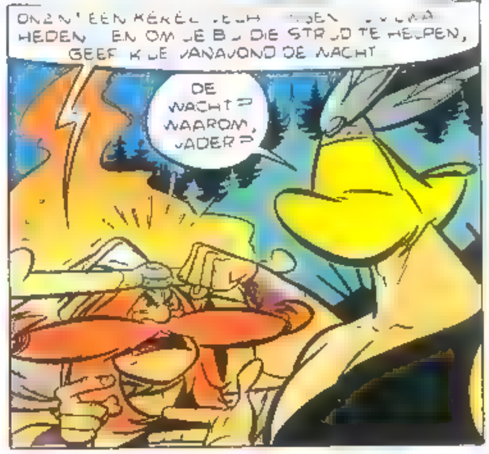

WORDT VERVOLGD

Grote Pyr

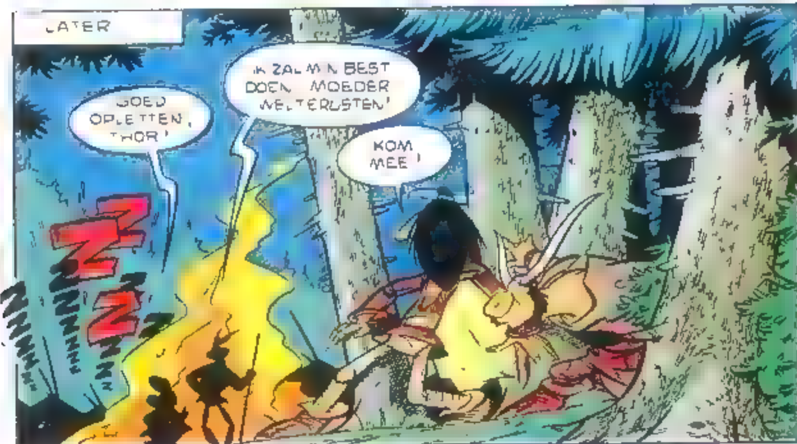

DIE AVOND
MIJN ZOON, IK GEEF TOE DAT JE ME MEEVALT MAAR DAT DICHTEN VAN JE BLIJF IK ME TEGENSTAAN!
IK KAN HET NIET HELPEN, VADER. HET IS STERKER DAN IK!

HEDEN... EN OM JE BIJ DIE STRIJD TE HELPEN, GEEF IK JE VANAVOND DE NACHT...
DE WACHT?! WAAROM, VADER?!

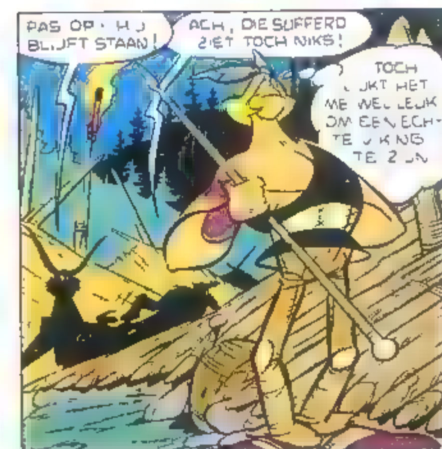

OMDAT JE GEEN TIJD ZAL HEBBEN AAN GEDICHTEN TE DENKEN ALS DE DONKERE NACHT, HET DUISTERE WOUD EN DE TALLOZE GEVAREN DIE DAARIN SCHUILEN, JE OMRINGEN!
SJONGE... WAT ZEG JE DAT MOOI... ER IS AAN JOU EEN DICHTER VERLOREN GEGAAN

EEN DICHTER?!? BAH!
HAHA HAHA!!
HEB JE DAT GEHOORD? DIE LANGE SUKKEL HEEFT DE WACHT!
NOU EN? LATEN WE OPSTAPPEN EN GORRE OP DE HOOGTE BRENGEN

NEE! WE BLIJVEN... ZO'N KANS KUNNEN WE NIET LATEN GAAN!
WAT VOOR KANS?
OM GROTE PYR TE ONTVOEREN!

LATER
GOED OPLETTEN, THOR!
IK ZAL MIJN BEST DOEN, MOEDER. WELTERUSTEN!
KOM MEE!

EERST MAAR EENS EEN RONDJE DOOR HET KAMP MAKEN, HOEWEL ALLES ME VEILIG LIJKT.
LOPEN!

PAS OP! HIJ BLIJFT STAAN!
ACH, DIE SUFFERD ZIET TOCH NIKS!
TOCH LIJKT HET ME WEL LEUK OM EEN ECHTE VIKING TE ZIJN

MEEGAAN MET VADER EN DE ANDEREN... HELDENDADEN VERRICHTEN EN DIE DAN ZELF BEZINGEN...

IK ZIE HET AL VOOR ME... TERUGGESLAGEN DOOR DE VIJAND. IN EEN BIJKANS HOPELOZE POSITIE SPRING IK, DE DAPPERE JONGE VIKING-HOOFDMAN NAAR VOREN, RECHT OP DE SPEREN VAN DE VIJAND AF EN IK SCHREEUW

STIL... DAAR IS DE HUT VAN GROTE
...TEN AANVAL!!

DOOR DICK MATENA

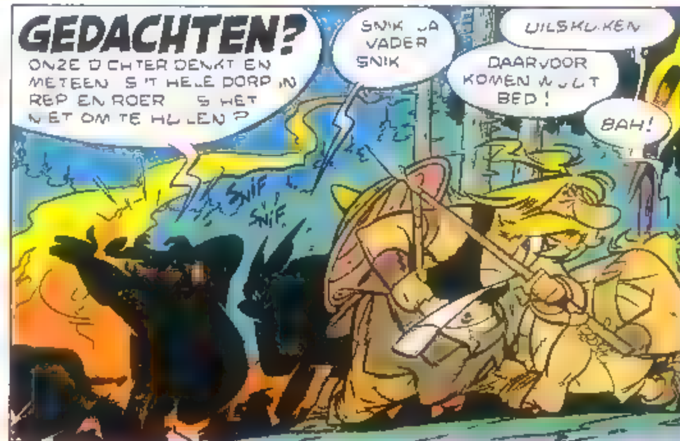
DE WRAAK VAN ZWARTE GORRE

De spionnen van Zwarte Gorre slaan de fantastische verrichtingen van Thor gade. In alle sporten is hij zijn vader verre de baas

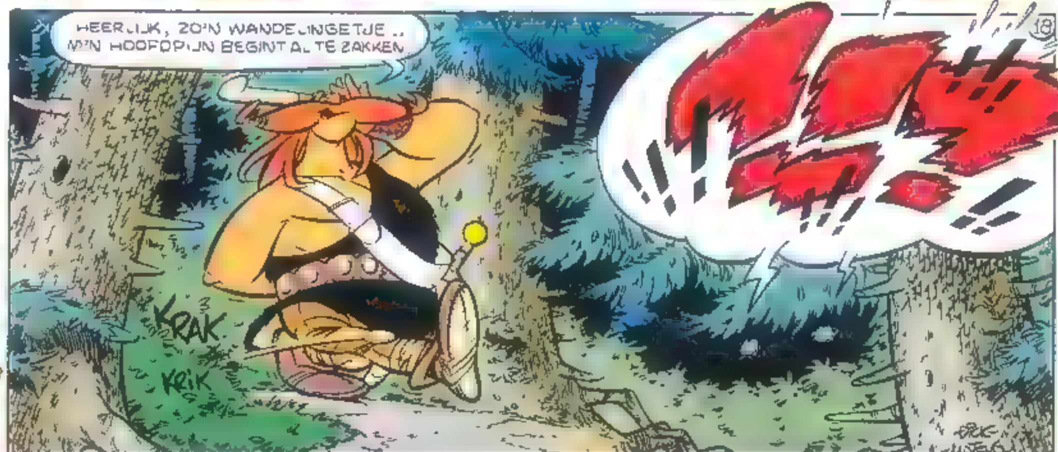

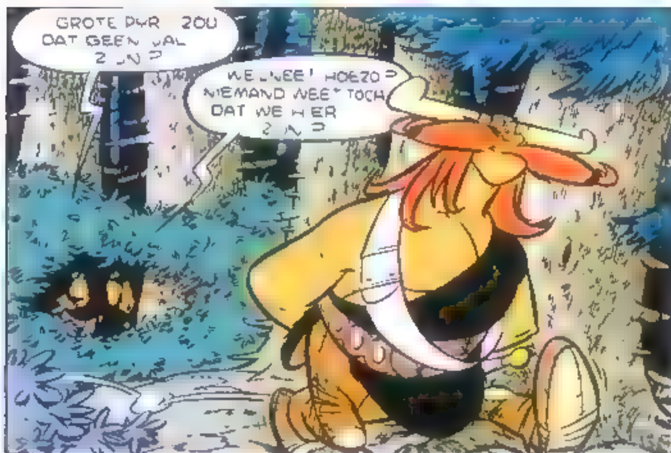

Grote Pyr

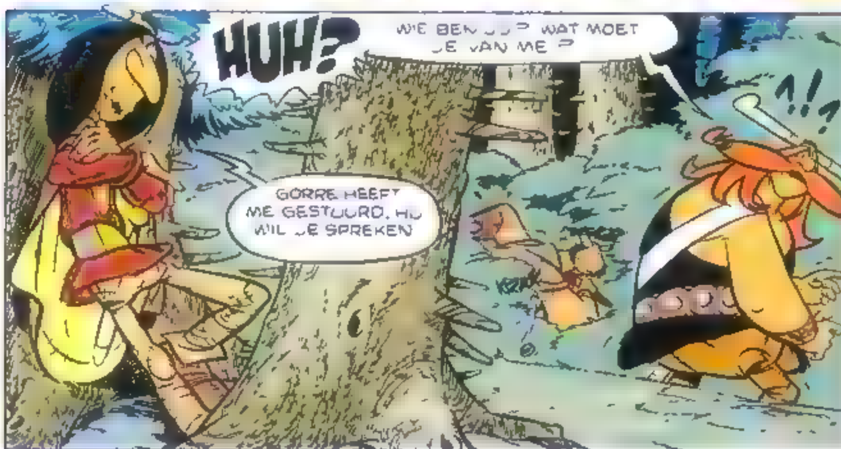
GROTE PYR, ZOU DAT GEEN VAL Z N ?
WE NEE! HOEZO? NIEMAND WEET TOCH DAT WE H ER Z N ?

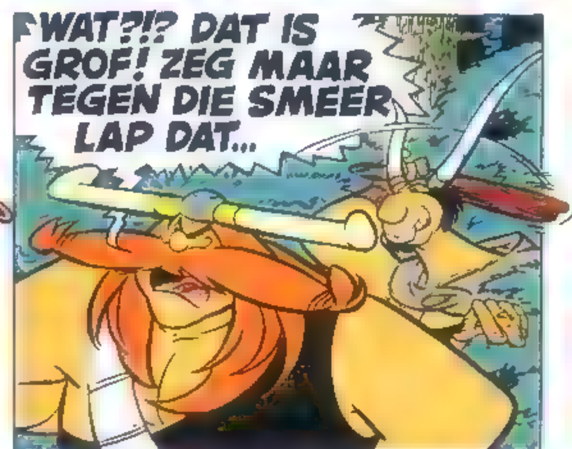
NU OF NOOIT! WE MOETEN 'M TE GRAZEN NEMEN. LUISTER WE DOEN HET ZO PSSSPSSSPSSS
SCHITTEREND!

HÉ, PYR!

HUH?
WIE BEN JIJ? WAT MOET JE VAN ME ?
GORRE HEEFT ME GESTUURD. HIJ WIL JE SPREKEN
!?!

WAT?!? DAT IS GROF! ZEG MAAR TEGEN DIE SMEER LAP DAT...

BOINK!

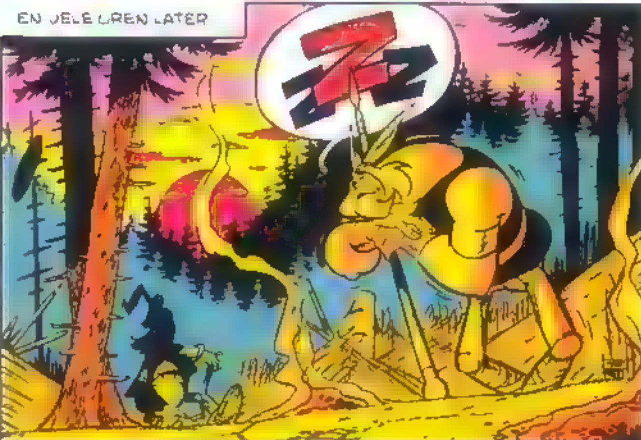
JAMMER! NOU ZULLEN WE NOOIT WETEN WAT WE DIE SMEERLAP MOESTEN ZEGGEN
NEE, MAAR HIJ KAN T HEM NU ZELF VERTELLEN !

WAT ZAL GORRE OPKIJKEN!
HAHAHA!
HIJ ZAL ONS ONDER GOUD BEDELVEN ONDER GOUD!

HÉ K HEB EEN GESP VERLOREN
ZEUR NIET MET JE GESP BIND PYR LEVER VAST

EN VELE UREN LATER
ZZZ

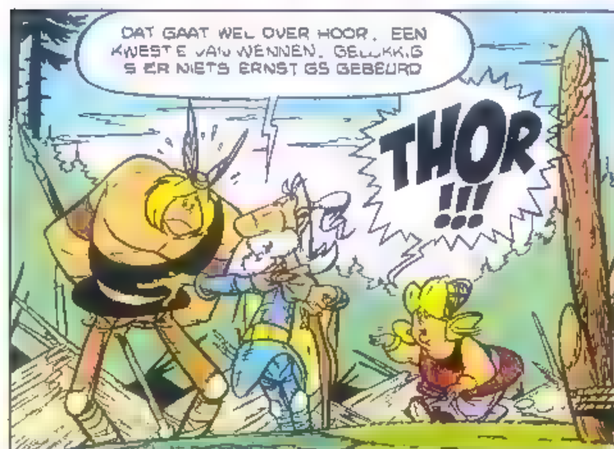

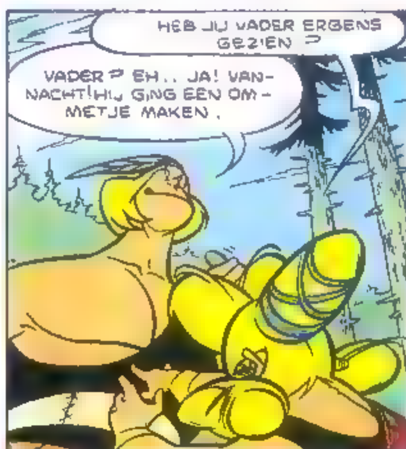
KUKELEKUU
WA WA WAT-WAT ?
?.?.?

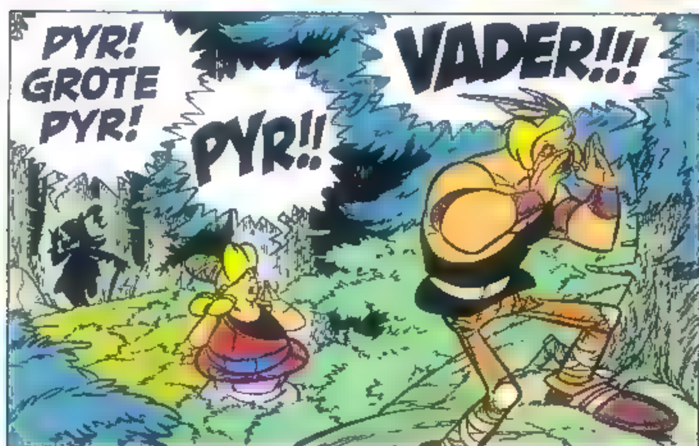
MORGEN, THOR HOE WAS DE WACHT ?
EH NIET ZO BEST, VREES K, OUDSTE K GELOOF DAT K EEN BEETJE N SLAAP GEVALLEN BEN

DE WRAAK VAN ZWARTE GORRE

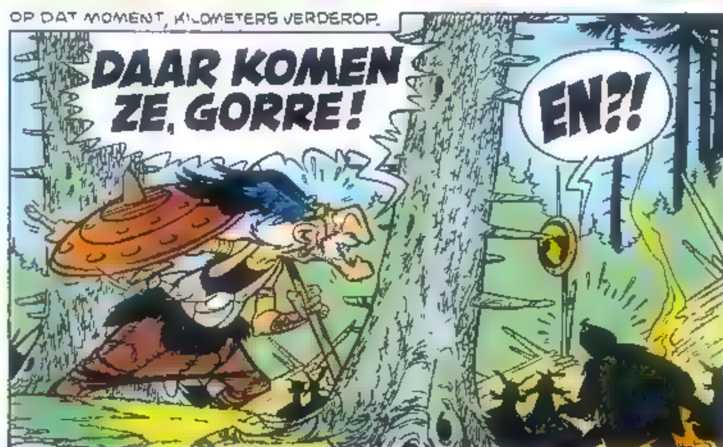

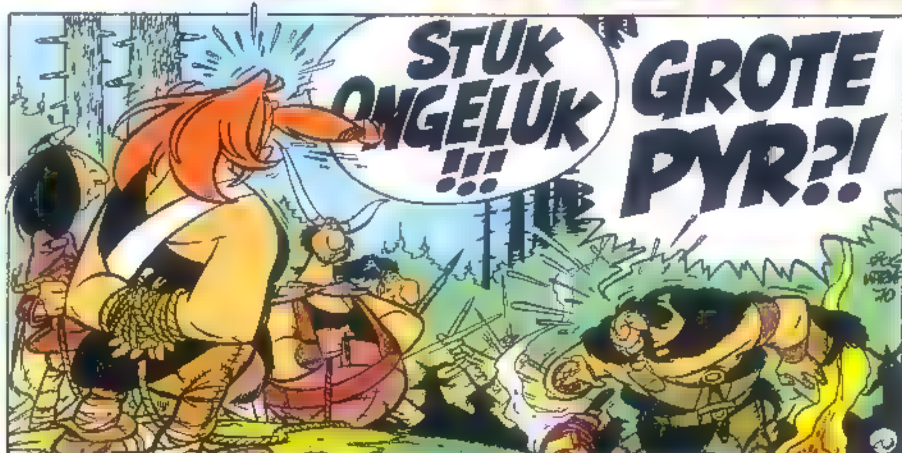

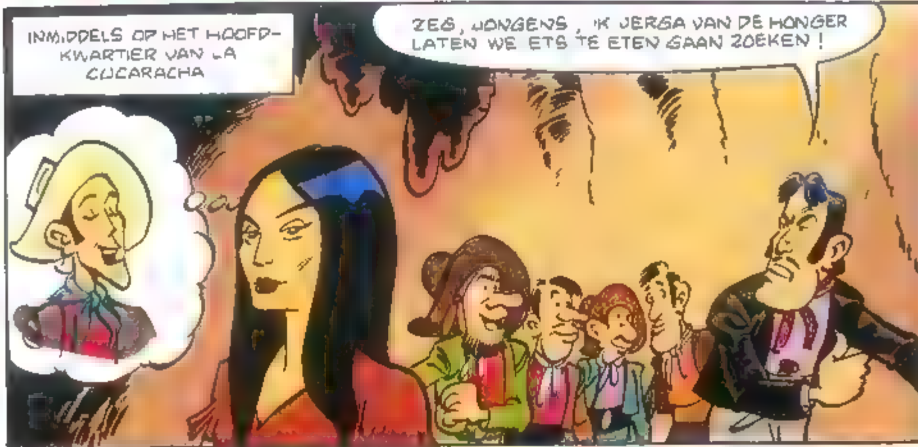

WORDT VERVOLGD

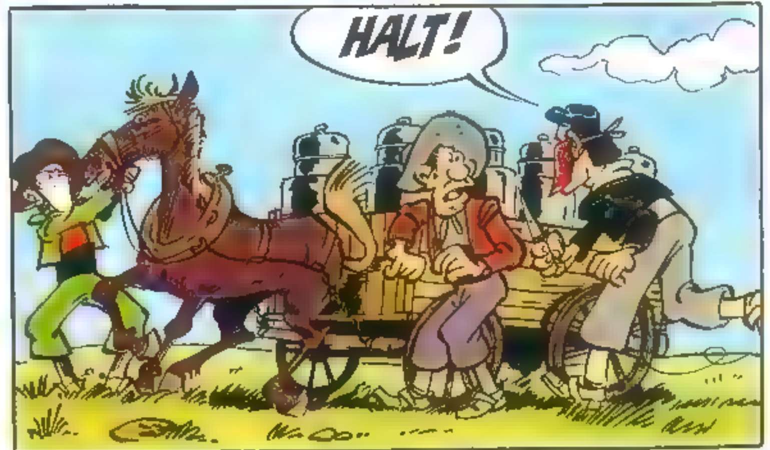
BANDONEÓN

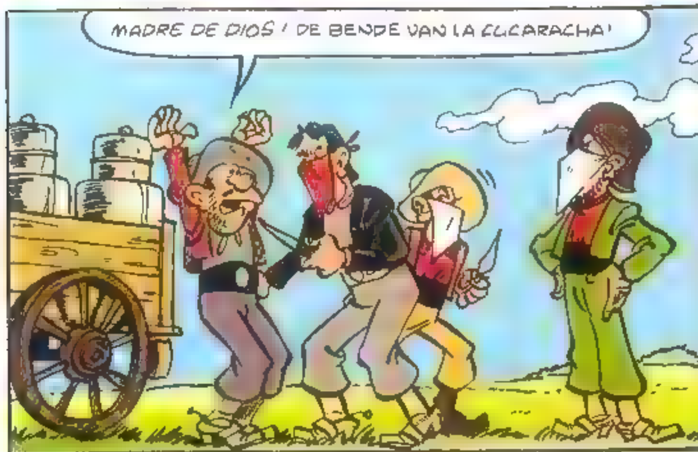

INMIDDELS OP HET HOOFDKWARTIER VAN LA CUCARACHA
ZEG, JONGENS, IK VERGA VAN DE HONGER LATEN WE ETS TE ETEN GAAN ZOEKEN!

WAT LATER SPEURT EEN STEL MANNEN ONDER AANVOERING VAN EL CHINO DE PAMPA AF NAAR VOEDSEL . . .
JA, HOOR D'R KOMT IETS AAN!

!

OKAY WE HOUDEN DIE KAR AAN! EN ALS DIE KEREL NIETS TE BIKKEN BIJ ZICH HEEFT, ETEN WE ZIJN PAARD OP!

HALT!

MADRE DE DIOS! DE BENDE VAN LA CUCARACHA!

WAT ZIT ER IN DIE BUSSEN?
MELK.

MELK?... IK HEB EENS HOREN VERTELLEN DAT JE DAT SPUL KUNT DRINKEN KLOPT DAT?
NATUURLIJK, EL CHINO!

?!
AL KREEG-IE NOOIT EEN LINTJE VAN VERDIENSTEN OP ZIJN BORST DANKZIJ DE MELKBOER HEBBEN WE NOOIT MEER DORST NEE-NEE-NEE
33

TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

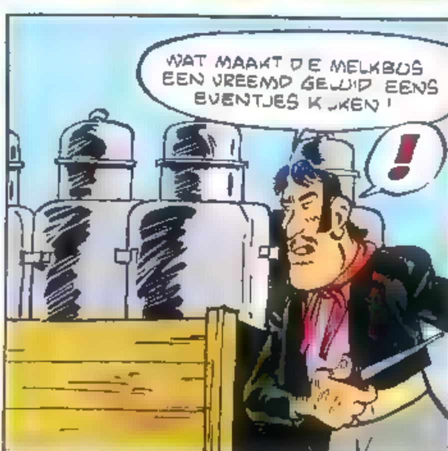
Bandoneon weet aan Don Cornetin de Piston, de leider van de gemaskerde mannen, te ontsnappen door in een melkbus te gaan zitten

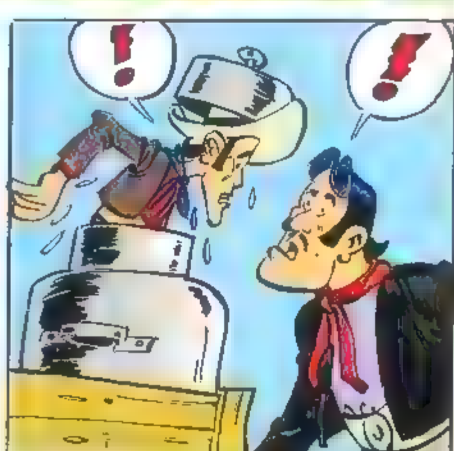

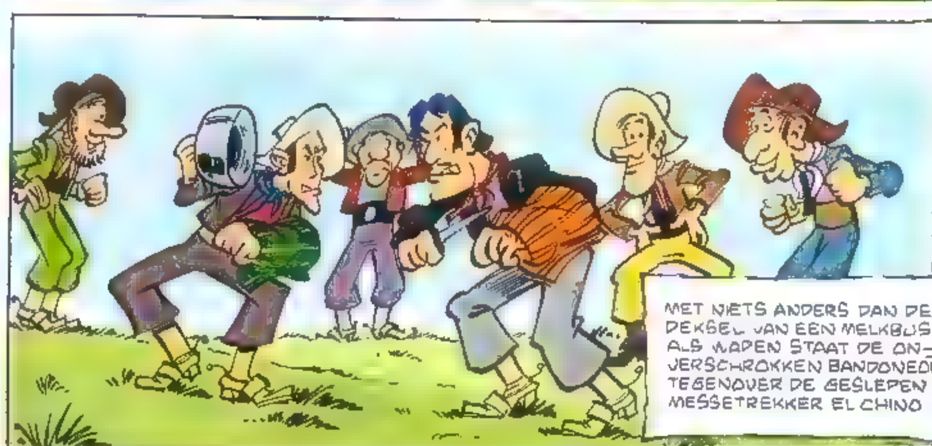

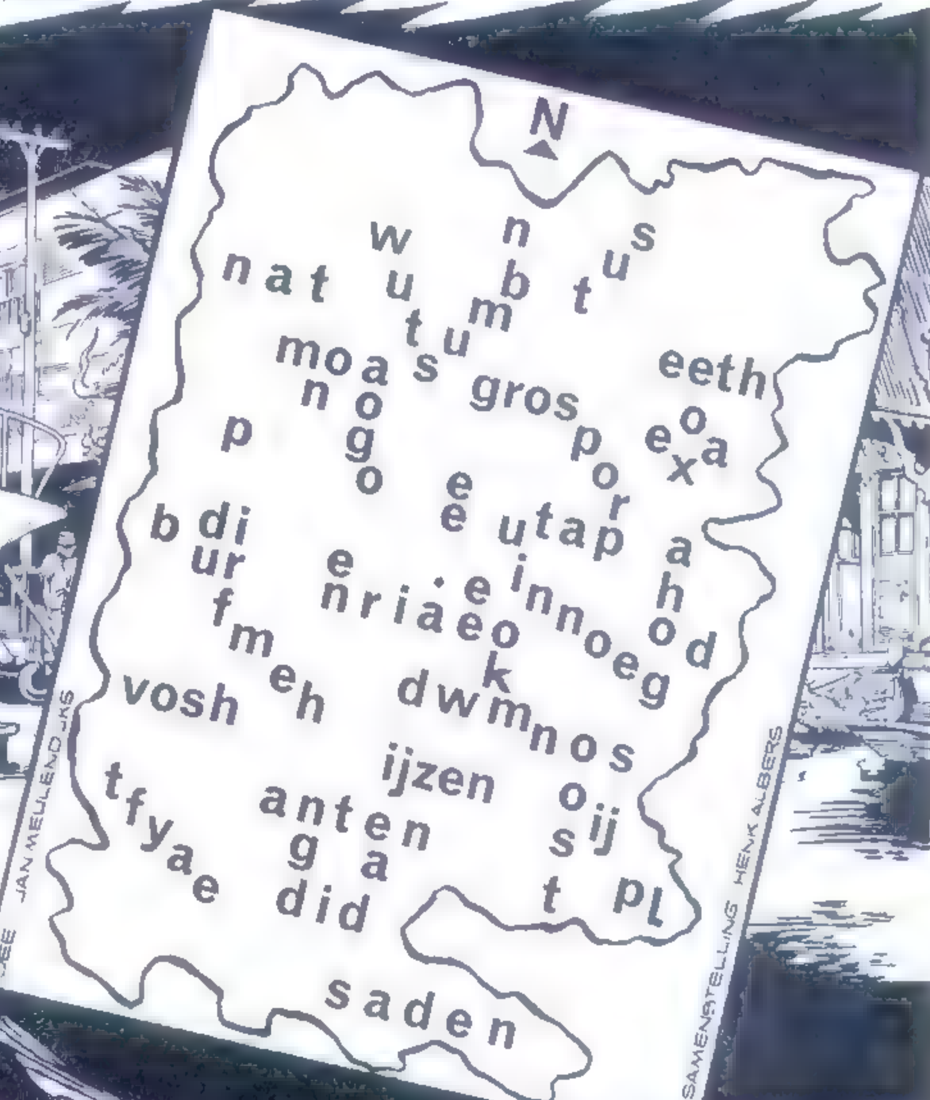
WORDT VERVOLGD

puzzelen met ROB PALLAND

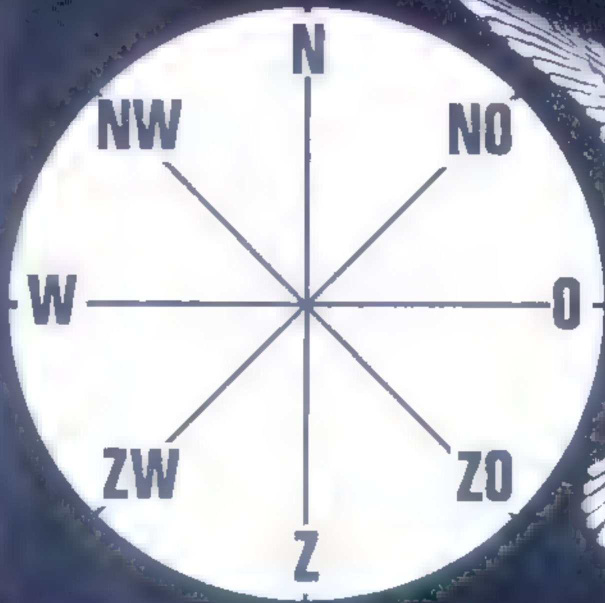
E.N.E.E.E.O.F.I.R.M.Z.C.T.E.G.E.O.D.R.O.E.B.R.B.A.L.N.I.H.B.L.N.D.E.E.F.
H.M.N.E.O.T.E.O.E.

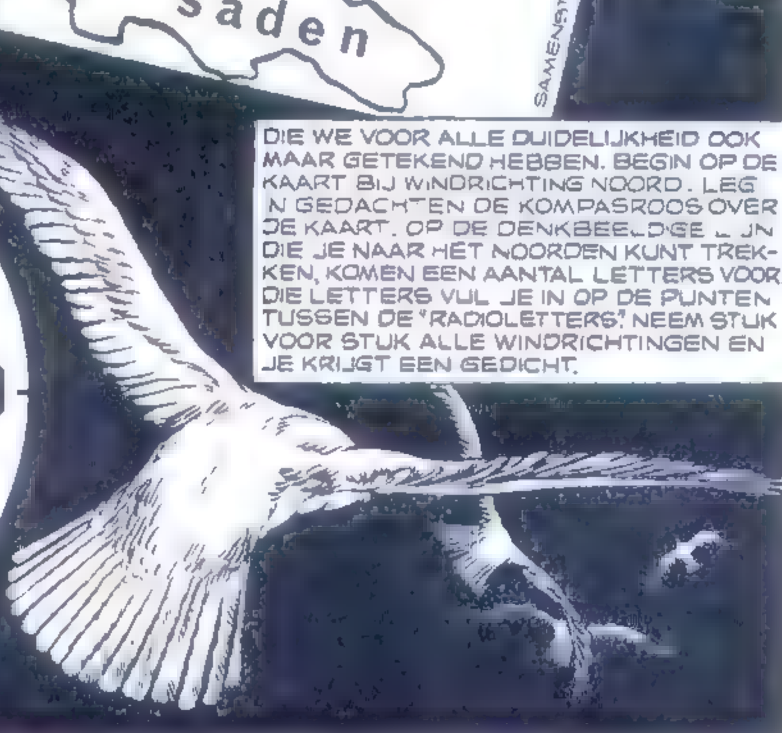

DE RADIOZENDER AAN BOORD VAN DE CORMORAN WERKT NOG PRIMA! DANKU: MAAR DE ONZIN DIE DE HEER PALLAND NU DE LUCHT INSTUURT... ENFIN, JE KIJKT MAAR. HET HEEFT IETS MET DE KAART TE MAKEN EN MET DE WINDROOS

DIE WE VOOR ALLE DUIDELIJKHEID OOK MAAR GETEKEND HEBBEN. BEGIN OP DE KAART BIJ WINDRICHTING NOORD. LEG IN GEDACHTEN DE KOMPASROOS OVER DE KAART. OP DE DENKBEELDIGE LIJN DIE JE NAAR HET NOORDEN KUNT TREKKEN, KOMEN EEN AANTAL LETTERS VOOR. DIE LETTERS VUL JE IN OP DE PUNTEN TUSSEN DE "RADIOLETTERS". NEEM STUK VOOR STUK ALLE WINDRICHTINGEN EN JE KRIJGT EEN GEDICHT.

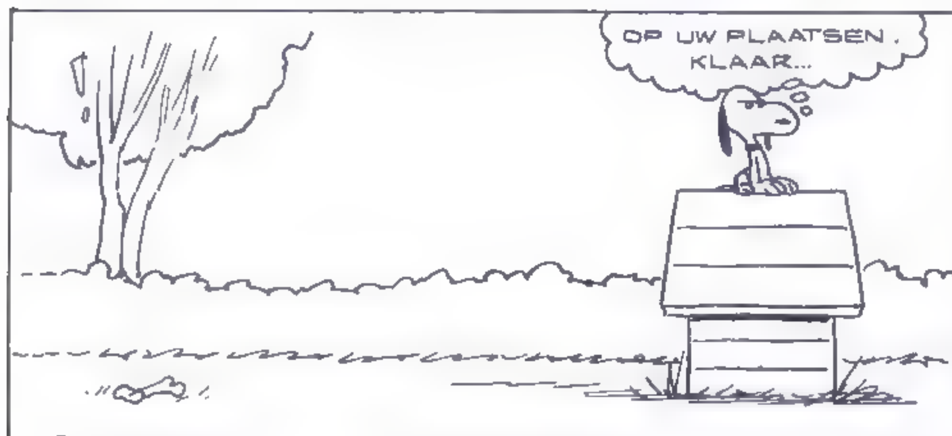

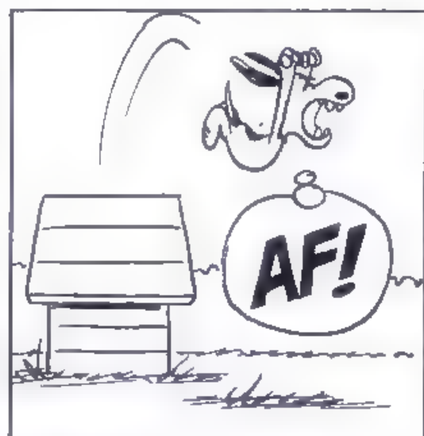

OPLOSSING VOLGENDE WEEK OP PAG NA 3

PEANUTS

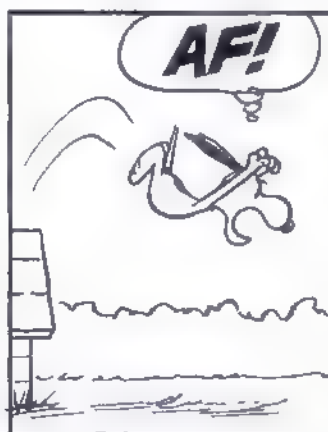
DOOR SCHULZ

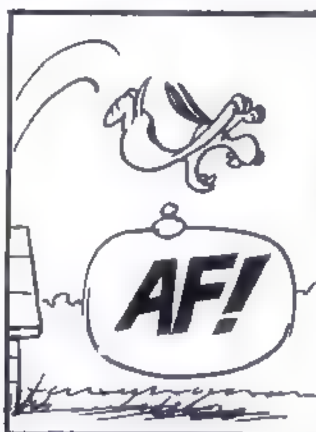

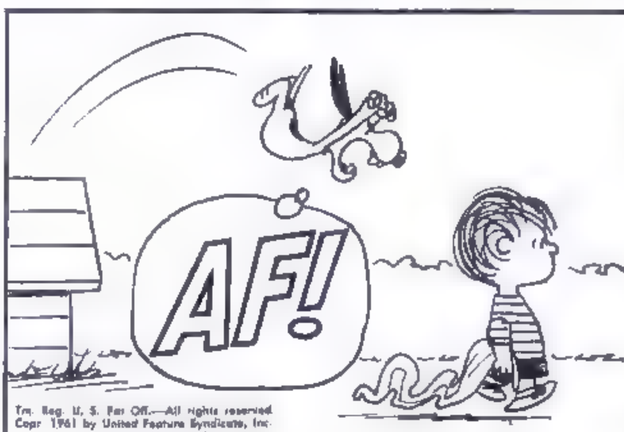

foto's Jan Heese

MOTORCROSS OP Z'N AMERIKAANS

tekst Karel Kersten

DAYTONA '71

De beroemdste motorraces van de Verenigde Staten van Amerika worden jaarlijks (dit jaar voor de 30e keer) verreden in Daytona, Florida. Daar wordt gestreden door honderden coureurs op alle denkbare merken, een enerverende, spectaculaire week lang. Hoofdschotel van het programma vormt de vermaarde 'Daytona 200', de 200-mijls race, waarin de Amerikaanse topcoureurs het opnemen tegen voornamelijk Engelse BSA- en Triumph-fabrieksrijders als Paul Smart, Kel Carruthers en Mike Hailwood.
De AMA (American Motorcycle Association) organiseert haar kampioenschappen heel anders dan wij gewend zijn. Ze houden aan de overkant een serie races en de man die kampioen wordt, moet zowel in wegraces als in trials als in speedway een uitblinker zijn! En sinds dit cross een populair evenement. Ook Daytona had dit jaar cross op het program. Nu was er in het magnifieke complex waar de wegraces worden gehouden natuurlijk niet direct een geschikt crossterrein voor handen, maar dat loste men zeer voortvarend op: er werden met mammoetvrachtwagens enkele honderden tonnen zand op het immense middenterrein gestort, hier wat meer dan daar zodat er heuse heuveltjes en hellingen ontstonden en ziedaar, een fraai crossparcours lag gereed. Helemaal op de hoogte van de ravage die een dertigtal crossmotoren kan aanrichten, waren ze echter niet, want reeds in de trainingen werd al dat aangevoerde zand finaal weggereden (zie foto's). Toen de eigenlijke wedstrijden van start gingen, was er van het kostbare parcours dan ook niet veel meer over dan het

jaar heeft de AMA er een voor Amerika nog jonge tak van motorsport aan toegevoegd: het bij ons ongekend populaire motorcross. Vóór 1967 waagden de Yankees zich niet aan dit motorrodeo. Het is aan de bemoeienissen van een zekere Gary Bailey te danken, dat Amerika voor het crosswerk overstag is gegaan: Bailey, beter bekend onder zijn bijnaam 'The Iron Man', introduceerde de cross op typisch Amerikaans-voortvarende manier. Hij zocht sponsors om crosscircuits aan te leggen, hij organiseerde wedstrijden (waaraan hij zelf — meestal als winnaar — deelnam), hij haalde Europa's beste crossers (Joel Robert, Arne King, Jeff Smiths, John Banks en Dave Nicoll) naar de States om onderricht in het crossvak te geven, kortom, de 'man van ijzer' zoals de Yanks hem noemen, maakte van motor-oorspronkelijk, voor cross ongeschikte gras. Maar dat mocht de pret niet drukken: er werd gecrosst dat het een aard was, geen mens stoorde zich aan het feit dat het eigenlijk gewoon grasbaanraces waren, zij het wat stoffiger dan wij in Groningen en zo gewend zijn. Hard ging het wel: er ontstond een soort lopende band naar de EHBO-posten, waar de onfortuinlijke zandruiters (en hun kostbare motoren) weer werden opgelapt
Crossen op zijn Amerikaans: let op, volgend jaar heeft Daytona een écht crossparcours gebouwd. Op een slordige duizend dollar wordt niet gekeken, op 'n paar vrachtwagentjes zand nog minder. Het zou ons niet verbazen als over pak weg twee, drie jaar de wereldkampioen motorcross een borstelige Yank uit Ohio of zo is.

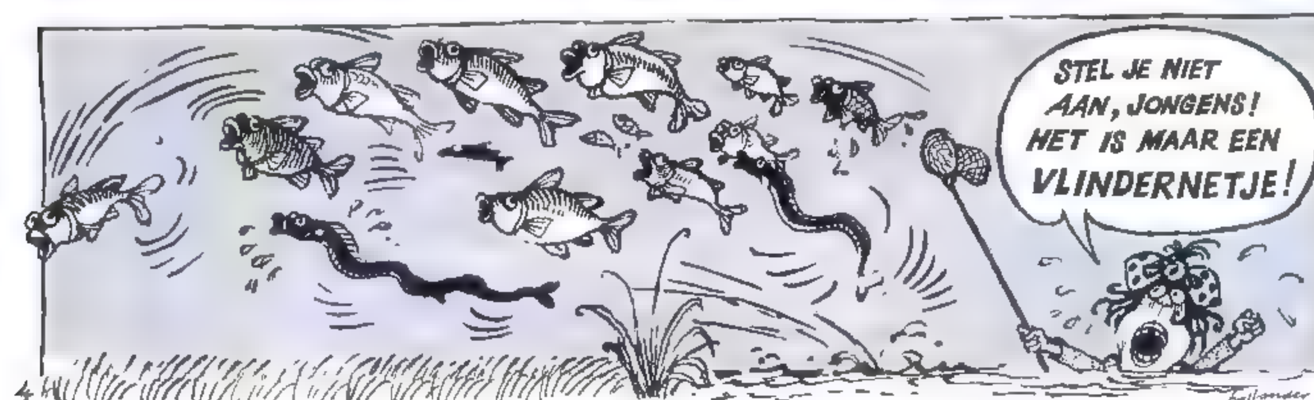
Rosie Geur en Manus Gein

Abraham Zwinskyenskowkovitch – Piastolkinofortortiloff jr.

pep
spotter
de grote vervuiler
DOOR JAN VAN DER VOO
L.
KL 861 NEW YORK
CREMATORIU

BRAINBOX
pop
affiche

tekening: Peter de Smet

BRAIN BOX

Niemand spendeert in het Nederlandse popwereldje zoveel tijd aan het maken van een langspeler als de Amsterdamse Brainbox. De in september uit te komen elpee van de vijfmansformatie die uit zanger Kasimierz Lux, de gitaristen Rudi de Queljoe en John Schuursma, basgitarist (André Reynen en drummer Frans Smit bestaat, zal dan ook wel niet op tijd klaar komen. Waar hem dat in zit? Manager John van Setten: „De jongens zelf wijten het aan de vele optredens, ze geven per week zo'n zes concerten. Maar ik geloof dat dat niet de reden is. Een jongen als Rick van der Linden van de Ekseption die constant op de planken staat, schudt de stukken toch uit zijn mouw. Brainbox zit naar mijn mening op een dood spoor, er komt te weinig nieuws uit. De laatste single, Virgin, waar de jongens vijftig uur voor in de studio hebben gezeten, is een mooi voorbeeld van de werkwijze van de groep. De drang naar perfectie die ten koste van de spontaniteit gaat, wordt te ver doorgevoerd. Moet je nagaan, het repertoire dat ze in de zomer van 1970 op de band hadden staan, hebben ze in z'n geheel opnieuw opgenomen. Maar de spontaniteit komt er ongetwijfeld na de vakantie weer in. Daar ben ik van overtuigd. De jongens moeten eerst eens tot rust komen."

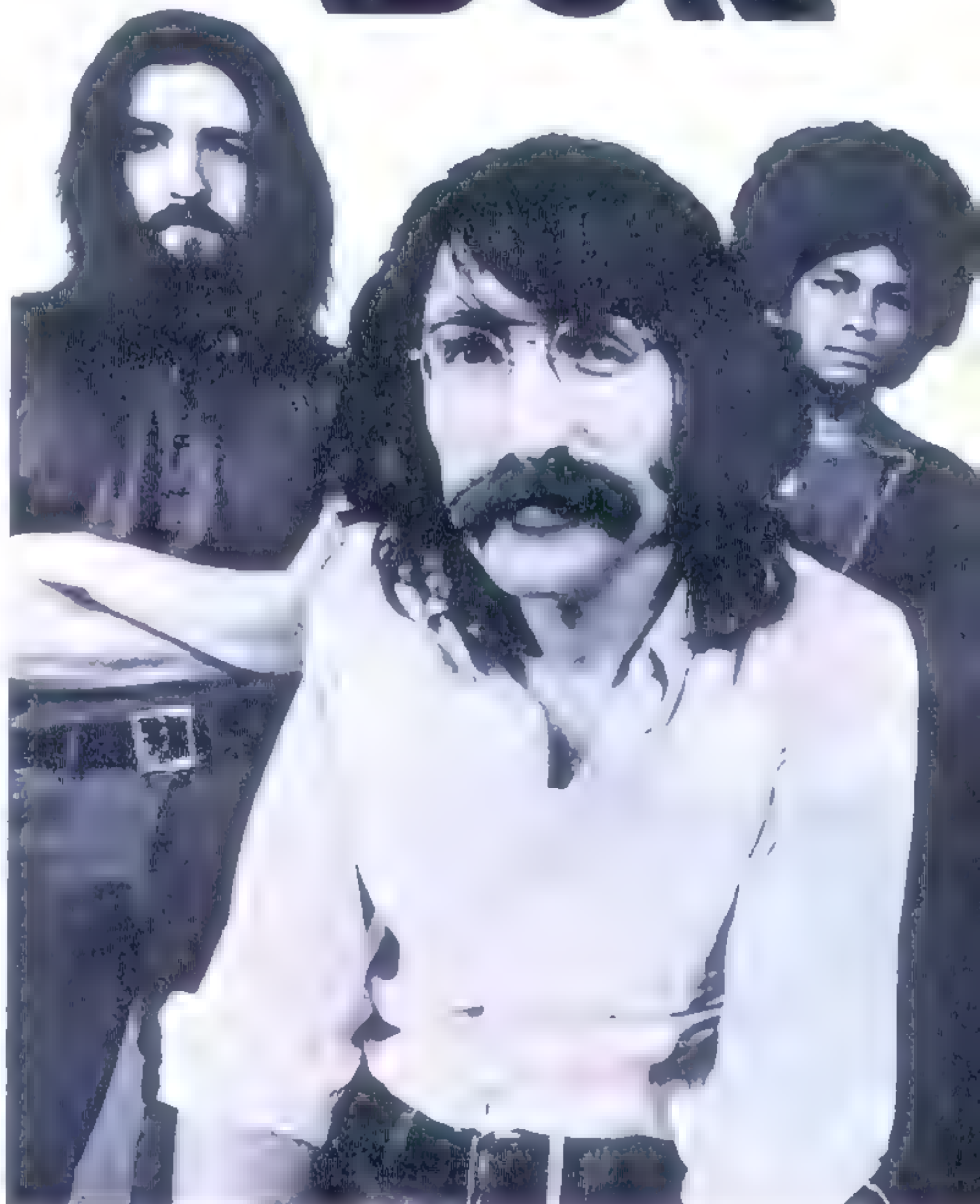
De eerste single van Brainbox, die in 1969 door Jan Akkerman en Pierre van der Linden (beiden zijn nu lid van het zo succesvolle Focus) opgericht werd, was een enorme kraker. Wekenlang stond Down Man in de vaderlandse Top Tien. In Amerika werd de plaat op het fameuze Elektra-label uitgebracht en kreeg zelfs van muziekmagazine Billboard het felbegeerde stempel 'pick of the week' mee. Tegenwoordig worden de platen van Brainbox in de States, waar de vijf gaan wonen zodra ze een single in de Top 100 hebben, op Capitol uitgebracht, een maatschappij die weinig aan promoting blijkt te doen. In Europa verwierf de groep pas bekendheid na de toernee met de Credence Clearwater Revival. Concerten die de vijf de nodige centen gekost hebben. Brainbox, die in de plaats van de Engelse Silver Meter optrad, kreeg alleen de reiskosten vergoed. Evenals de Creedence verbleven de Amsterdammers in de Hiltonhotels van steden als Stockholm, Berlijn en Parijs waar ze driftig persconferenties gaven. Volgens Van Setten de enige manier om in de picture te komen.

Nederlands supergroep zou hier nog veel populairder zijn als ze niet zo vaak van bezetting was veranderd. Vooral het vertrek van Jan Akkerman veroorzaakte de nodige deining. Van Setten: „Akkerman is een groot gitarist, één der beste van de wereld, maar als mens moeilijk om mee om te gaan. Bij Brainbox moest zijn haan koning kraaien en de anderen hadden zich daar maar bij neer te leggen. Met z'n minachtende gepraat over onze groep voert hij een campagne tegen zichzelf. Kijk, als Jan zijn mond open doet en dat doet hij nogal veel, knap ik op hem af, als-ie speelt, krijg ik een kick."

In een eigen Brainbox-publiek waarover de jongens zelf hoog opgeven (André Reynen. „we hebben een vaste schare fans, steeds zie je dezelfde gezichten.") gelooft Van Setten niet. „Toen Temple ons onlangs in Paradiso verving, werd er op onze afwezigheid nauwelijks gereageerd. En toen diezelfde groep in het Vondelpark optrad, hoorde ik de opmerking goeie groep, hè, die Brainbox."

Die Brainbox is inderdaad een goede groep. Naar onze smaak de beste van Nederland, maar wie zijn wij? De sound van de groep steunt op de vocale kwaliteiten van Kasimierz die met z'n geschuurde stem overtuigend emoties weet over te brengen. Of Brainbox het ooit in het buitenland, en dan denken we vooral aan Amerika, zal gaan maken, betwijfelen we. Veel zal afhangen van de hitpotentie van de nummers van de nieuwe elpee. De schijf zal uitsluitend nieuwe composities bevatten, oude meesters zullen dit keer niet uit het stof worden gehaald.

Tja, en dan is Brainbox nog te zien in een promotiefilm over Amsterdam, die speciaal voor vertoning in het buitenland is gemaakt. De hoofdpersoon van de film, een jonge toerist, dwaalt door Amsterdam en komt bij toeval in Paradiso terecht waar de helden van ons verhaal(tje) blijken op te treden. In de film wordt tien minuten lang aandacht aan Brainbox besteed. De soundtrack van de film die door United Artists wordt uitgebracht, is tegen het einde van dit jaar te verwachten. Mocht de beloofde langspeler er dan nog niet zijn (we zouden niet eens gek opkijken), nou dan kun je je nog altijd met die schijf behelpen.

V.l.n.r.: Kasimierz Lux, John Schuursma, Rudi de Queljoe. André Reynen en Frans Smit.

tekst Jan de Rooij
foto Claude Vanheye

DISCOGRAFIE

Singles: Down Man; Sea of Delight; Summertime; To You; between Alpha & Omega; Doomsday Train; Smile (Old Friends Have A Right To); Virgin.

Elpees: Brainbox; Best of Brainbox

de vis van san pedro

door Quint
illustratie: van Jos Loman

Anselmo was de eerste mens die de Vis zag. Op de granieten obelisk die als gedenkteken in de badplaats San Pedro staat opgericht, wordt dat feit vermeld. De inwoners van San Pedro lezen zijn naam met gemengde gevoelens. Anselmo vónd de Vis.
Hij was zo'n strandjutter van de oude stempel, een pittoreske verschijning in San Pedro dat ijverig op weg was van armetierig vissersdorp te veranderen in een luxe badplaats. De visserij was grotendeels gestaakt. De loggers waren bijna allemaal verbouwd tot plezierschepen of visrestaurants en in het haventje liepen alleen nog zeezeilers en sportvissers binnen. En toen de Vis zich van een bizarre vondst ontpopte tot een toeristische trekpleister, verrezen er hotels en reden bussen af en aan. San Pedro's welvaart leek verzekerd, mede dank zij het feit dat Anselmo op een ochtend na een zware storm het strand was opgegaan om te jutten.
Hij zag een reusachtige bulk uitsteken boven het water. Een hele tijd bleef hij ernaar staan kijken. Dat het de rug van een vis was, dat zag hij wel. Maar het moest een gigantische vis zijn. Dat was nog niet zo bijzonder, want San Pedro lag aan de monding van de San Ignacio Lagune en daar bevond zich een broedplaats voor de grijze walvissen. Die kwamen ieder jaar in het ondiepe warme water hun jongen baren om ze daarna mee terug naar diepe zeeën te voeren. Maar het was niet de rug van een walvis.
Anselmo stapte nieuwsgierig nóg wat dichterbij en kreeg de schrik van zijn leven. Uit de bulk ontsnapte een diepe zucht. Toen verschoof de massa met een zwaar geluid in het water en wat de rug van een vis was geweest, werd ineens de achterkant van een gigantisch hoofd dat zich verhief. Het hoofd keerde zich traag naar Anselmo toe en twee verbaasde ogen keken hem aan boven een wijde liploze mond. En dát was wat Anselmo klappertandend kwam berichten in de enige havenkroeg die op dat vroege uur open was. Een paar sportvissers gingen tenslotte kijken. In de tussentijd had de vis zich moeizaam door het ondiepe water een eindje terug in zee gesleept. De sportvissers reden op hun motor naar de havenpolitie, die aanrukte met zwaar materieel om te doen wat nodig was. Als de badgasten ontdekten dat er zulke giganten in hun badwatertje rondzwommen, zou dat San Pedro's naam geen goed doen. Bovendien zou de vis wel gauw sterven en dan moest het kadaver opgeruimd worden, anders was de stank binnen een dag niet te harden. Geen van de andere mannen had het hoofd gezien waar Anselmo het zo bevenig over had, het was weer een vormeloze bulk die boven het water uitstak.
Maar de chef van de havenpolitie zag onmiddellijk dat het een unieke vis moest zijn. Hij liet eén paar kabels over het verdoofde beest spannen, zodat het zich niet verder de zee in kon slepen en belde een nabije Geologische Observatiepost omdat hij vaag iets opgevangen had over een oceanografisch onderzoek dat gehouden werd. Zo kwam het dat Dr. Ruaz het aangespoelde zeemonster nog diezelfde dag mocht aanschouwen en dat betekende het begin van grote veranderingen in San Pedro.
Dr Ruaz belde ogenblikkelijk om assistentie. In allerijl werd een container aangevoerd. Over heel Amerika rinkelden telefoons in universiteiten en persbureaus. De vis werd de Vis van San Pedro en haalde alle voorpagina's. Een week later stemde een opgewonden gemeenteraad voor de bouw van een kostbaar dolfinarium. Er volgde nog een proces tussen de gemeente van San Pedro en de staat Californië om het recht op de Vis. San Pedro wenste deze rariteit commercieel uit te buiten en de universiteiten van Californië eisten juist een wetenschappelijke bestemming. San Pedro won het proces. Wél werd een onderzoek toegestaan, maar dat mocht alleen oppervlakkig gebeuren. Tóch kwamen er verrassende feiten aan het licht.
De Vis die een stroom toeristen lokte, had zekere familierelaties met de dolfijn, al zou je dat niet zeggen als je hem zag rondzwemmen in het demonstratiebassin. Je zou zeggen dat het beest nergens op leek of op alles een beetje. Het was in elk geval een zoogdier, geheel en al aan het waterleven aangepast, en bezat een cilindervormig lichaam met vinvormige ledematen, die eigenlijk voor de rest nog het meest op armen en benen leken. De bleekblauwe gladde huid bestond uit een dunne speklaag. Longen en bloedvaatstelsel waren zodanig ingericht dat het lange tijd onder water kon blijven, zelfs op grote diepte. Ronduit verbijsterend was het 'gezicht'. Anders kon je het niet noemen. Een goedmoedig rond gezicht met eeuwig verbaasde ogen.
De rapporten die door de biologen werden uitgebracht, werden door het gemeentebestuur maar het liefst meteen in de doofpot gestopt. Dat aan de hand van proeven met zekerheid was komen vast te staan dat dit unieke dier een intelligentie bezat van een veel hoger niveau dan van welk ander zoogdier ook, dat hoefden de toeristen niet te weten. Anders zouden ze misschien de petities van de geleerden om een wetenschappelijke bestemming van de Vis nog steunen.

Als Anselmo in de haven boven zijn theewater raakte, dan vertelde hij soms hoe ze met man en macht de Vis uit het water getakeld hadden.

De Vis had geprobeerd zijn logge massa terug de zee in te slepen, maar het dier moest verzwakt en nog half verdoofd zijn na de ongewoon lange storm en was daar niet in geslaagd. Toen het takelen begon, had het zich verzet zonder een spoor van agressie, eerder verbijsterd door al die ongewone drukte. Anselmo had de vis aan de gemeente afgestaan tegen een sappig vindersloon en toen de Staat hem later het honderdvoudige bood, stond zijn handtekening al onder het verkeerde contract. Hij besefte wélke rijkdom hem was ontgaan en ging aan de drank. San Pedro exploiteerde zijn vondst als een toeristische trekpleister, ondanks de protesten van wetenschapsmensen. Voor zo'n intelligent dier moest het bassin een ware gevangenis zijn. Niemand wist waar de Vis vandaan kwam, of er misschien meer waren en wat zijn levenspatroon was. Omdat het onbekend was waarmee de Vis zich in vrijheid voedde, werd het ene dieet na het andere uitgeprobeerd, waarop het dier soms reageerde door ziek te worden of dagenlang niet te eten. Dof lag het voor zich uit te staren op de bodem van gekleurde kiezel tot het naar de oppervlakte moest om adem te halen. Een duiker kon afdalen in het bassin zonder vrees, de Vis miste iedere agressiviteit en liet zich zelfs opzij duwen. Gelaten staarde het beest iedere dag naar de gezichten die langs de glazen wanden schoven en alles wat het ooit liet horen was af en toe zo'n diepe, diepe zucht. Na een half jaar merkte de oppasser van het dolfinarium dat hij zelfs in zijn slaap nog die droeve zuchten hoorde en nam ontslag.

Bijna een jaar was verlopen toen de Vis van San Pedro ongewoon rusteloos werd. Het was in het jaargetij dat de walvissen hun vaste trek naar de tropen aanvingen en de geleerden waren van mening dat de Vis waarschijnlijk ook een dergelijk nomadenbestaan gewend was. Hoe dan ook, het dier wilde helemaal niet meer eten en zwom onrustig rond, drukt telkens zijn verbaasde gezicht tegen de glazen wanden van zijn gevangenis. Dat duurde zo'n twee weken. De Vis vermagerde , maar kwam niet tot rust. En toen op een nacht.
Die nacht voor het eerst na twee weken ging de koppige wind liggen. Het water werd glad als gepolijst glas. Honden jankten op het donkere strand en futen riepen klaaglijk. Maar het diepe zuchten dat uit de zee opsteeg, overstemde al die geluiden en na een tijdje zelfs de muziek in het haventje. Het overstemde tenslotte met een diep resonerend steunen dat uit de diepte van de oceaan zelf leek te komen, de signalen van de brulboeien voor de haven. Mensen bleven verbaasd staan luisteren en aflandse vissers verklaarden desgevraagd dat het walvissen moesten zijn die dat vreemde geluid voortbrachten. Een school walvissen, mevrouwtje, die langs de baai trekken op weg naar de San Ignacio Lagune. Maar toen iemand opmerkte dat de fonteinen, die altijd de aanwezigheid van walvissen aangaven, nu nergens te zien waren, hielden ook de vissers hun mond. En iedereen luisterde. En dat intense zuchten bleef uit het kalme water opstijgen, zo diep en zwaar dat het op een gegrom van de oceaan zelf leek. De muziek in het haventje brak af, de honden slopen schuw weg in het donker en de futen verzamelden zich op het strand alsof ze het water niet meer vertrouwden.
Uit het hoger gelegen, vrolijk verlichte centrum steeg eerst een schreeuw op, toen verwarde geluiden die aanzwollen tot een waar tumult. Mensen liepen elkaar onder de voet in panische angst. Uit de richting van het dolfinarium, waar het donker werd omdat lichtmasten afknapten als lucifershoutjes, kwam het geluid van brekend glas. . .Iets onzegbaar groots en logs waggelde met een kolossaal flappend geluid van metersbrede vinnen door veel te smalle straten. Iets gigantisch rolde daar omlaag naar de haven als een tank. De muren van huizen stortten in. De kracht die huisde achter een gewicht van tachtig ton ramde alles opzij wat de weg naar de oceaan versperde. Winkeltjes vol souvenirs raakten verpletterd: de Vis vermorzelde ontelbare uitstallingen van zijn evenbeeld in hout en gips. . .Over de trappen die omlaag naar de boulevard voerden, schoof een glanzend lijf van dertig meter lengte, onhoudbaar, een spoor van vernieling achterlatend. De nieuwe promenade splinterde tot duizend spaanders en de muziektent werd later op het strand teruggevonden.
In de nacht werd de Vis van San Pedro begroet door een reusachtig steunend zuchten uit de oceaan, terwijl het dier de laatste meters aflegde als een gigantische rups en toen met een geweldige plons in het haventje stortte. Zeiljachten en plezierboten werden krakend tegen elkaar gedrukt en verpletterd op de bazaltblokken. In het drijvende restaurant veegde een reusachtige hoos de gasten naar buiten. De boulevard stond één tel blank en toen was het voorbij, terwijl de tafeltjes en stoelen die op de terrassen hoorden de zee indreven, zwom de Vis bedaard weg.
Zeven doden en twintig gewonden telde San Pedro en de schade liep in de honderdduizenden. Toen de Vis goed en wel teruggekeerd was in zijn element, dobberden de futen algauw weer als vanouds op de golven en begonnen de honden te snuffelen tussen de ravage op de boulevard. De Vis werd nooit meer teruggezien.

OLIVIER

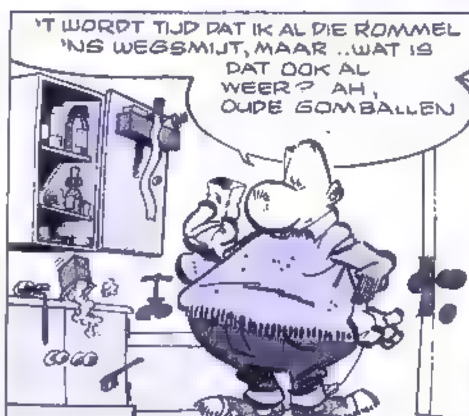
ER ZIJN VAN DIE DAGEN WAAROP JE JE ZO VITAAL VOELT ALS EEN KARATEKAMPIOEN MET DE BRUINE BAND!
HOP
LEVENSLUST!
KROEÏK
KRAK

VERBIJSTEREND ..IN DEZE OMSTANDIGHEDEN KAN JE JE NAUWELIJKS INDENKEN DAT JE SOMS ZIEK, MISSELIJK EN ELLENDIG KAN ZIJN.
ONDOORGRONDELIJKE GRILLEN VAN DE MENSELIJKE NATUUR.
BOF

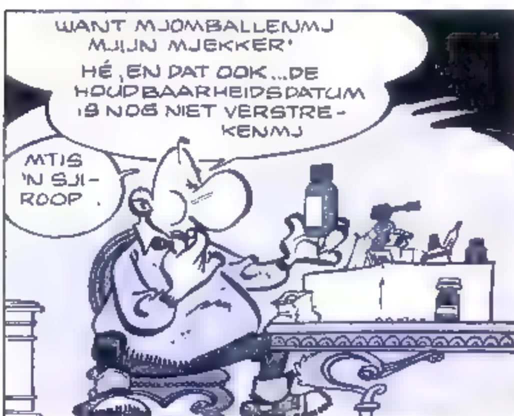
ACH! WANNEER IK BIJVOORBEELD DENK AAN AL DIE OUDE ONGEBRUIKTE MEDICAMENTEN DIE ZICH IN DEZE KAST OPSTAPELEN ..
AH AH AH!

'T WORDT TIJD DAT IK AL DIE ROMMEL 'NS WEGSMIJT, MAAR ..WAT IS DAT OOK AL WEER? AH, OUDE GOMBALLEN

VOORUIT, WEG MET DE HAP .. TSSS! UIT LOUTER PANIEK SMIJT JE SOMS EEN FORTUIN WEG..DIE GOMBALLEN TENMINSTE, DAT ZOU ZONDE ZIJN

WANT MJOMBALLENMJ MJIJN MJEKKER!
HÉ, EN DAT OOK...DE HOUDBAARHEIDSDATUM IS NOG NIET VERSTREKENMJ
MTIS 'N SJIROOP.

ZONDE OM HET HALFVOL WEG TE GOOIEN. IK KAN ME NOG HERINNEREN DAT HET ERG LEKKER SMAAKTE
VOOR FLUWELEN KELEN.
LAAT ONS ZUINIG ZIJN.

GOED, HOP, DE GROTE SCHOONMAAK BEGINT. HIK. LATEN WE AL DIE NIET-WERKENDE MEDICIJNEN OPRUIMEN.
AH AH AH.
HOK

HIK
ACH JA, ENTHOUSIASME EN DYNAMIEK, VANDAAR IK HEB VEEL TE SNEL GEDRONKEN.
HOK.
SCHALK DIE IK BEN.
DAT KOMT DOOR MIJN GESTEL
HIK.

NU IK HIER TOCH AAN HET ROMMELEN BEN, HIK!... ER MOET IETS BIJ ZITTEN TEGEN DE HIK ..
HOK
JA

HE, IK WAS HELEMAAL VERGETEN DAT IK DIT NOG HAD.."TEGEN GEÏRRITEERD NEUSSLIJMVLIES VEROORZAAKT DOOR LUCHTVERVUILING". EEN VAN DE WEINIGE NUTTIGE MEDICAMENTEN...
DIT HEB JE DAGELIJKS NODIG.
IK ZAL 'N PAAR DRUPPELTJES NEMEN ALS VOORZORGSMAATREGEL...

BLUNDER

GREG.

'T KWAM PLOTSELING OPZETTEN TOEN WE AAN TAFEL GINGEN, DOKTER IK HEB 'M ONMIDDELLIJK HET MIDDEL GEGEVEN DAT U ME VERLEDEN JAAR HEEFT VOORGESCHREVEN VOOR M'N ADERONTSTEKING WAAR IK TOEN ZO VEEL BAAT BIJ HAD, MAAR ..

OVERSPANNEN, INEENSTORTING VAN HET SPIERSTELSEL EN GEESTELIJKE SCHIPBREUK... GEEN REDEN VOOR RADELOOSHEID, DIT IS EEN DUIDELIJK GEVAL VOOR EEN ANTI-ALLES-KUUR.

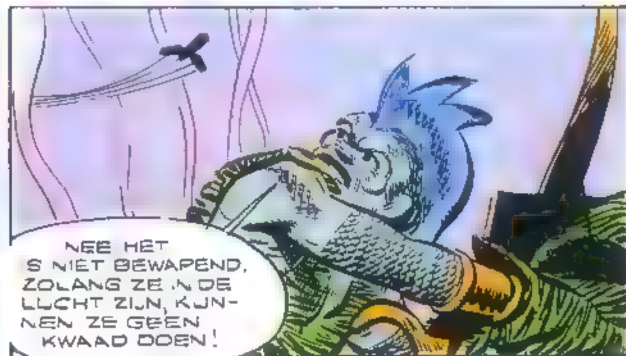
ER IS NOG HOOP.

DE APOTHEKER ZEI DAT ER VOOR DE ANDERE MEDICIJNEN OP HET RECEPT EEN VLIEGTUIG NAAR DE UNIVERSITEITSLABORATORIA VAN WLADIWOSTOK EN SAN FRANCISCO GESTUURD MOET WORDEN, MAAR ALS HET OM EEN EPIDEMIE GAAT, ZOU MEN KUNNEN OVERWEGEN EEN NATIONALE PRODUCTIE TE STARTEN

LUC ORIENT

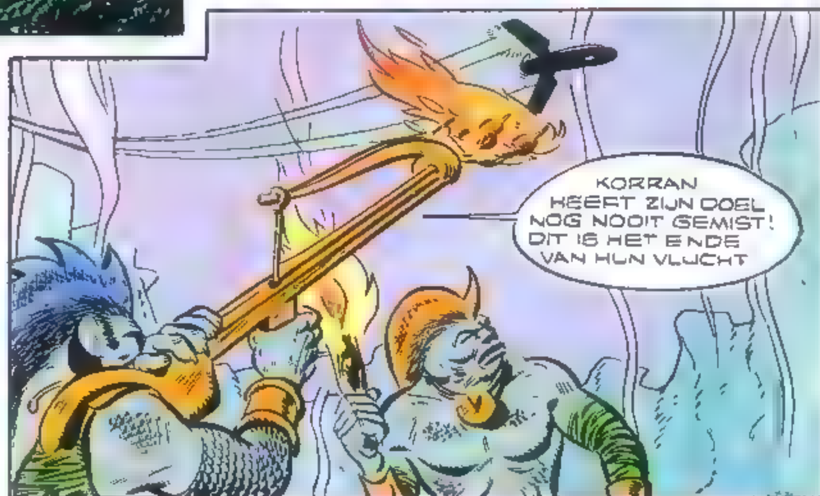
DOOR
EDDY PAAPE
EN GREG
VERTALING:
FRITS VAN DER HEIDE

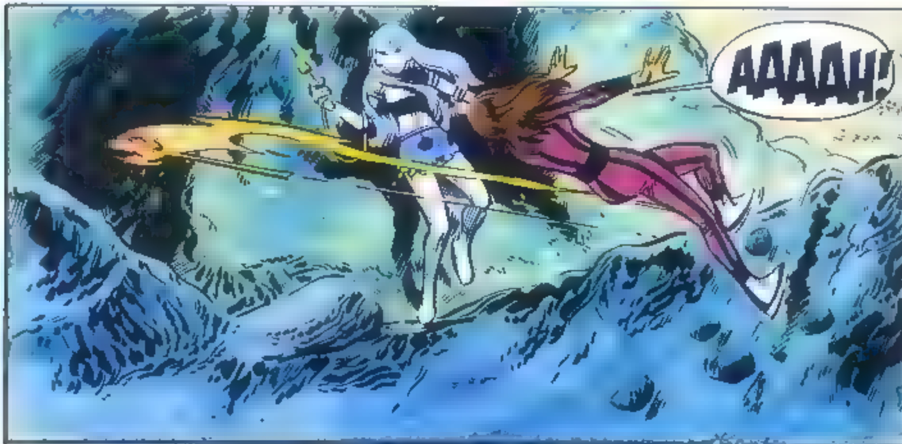

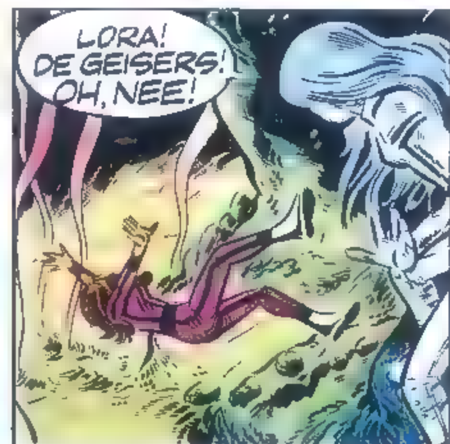

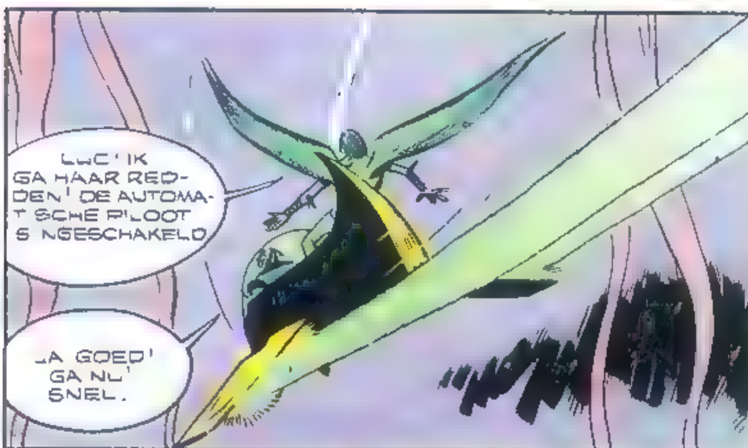

DE PLANEET VAN DE ANGST

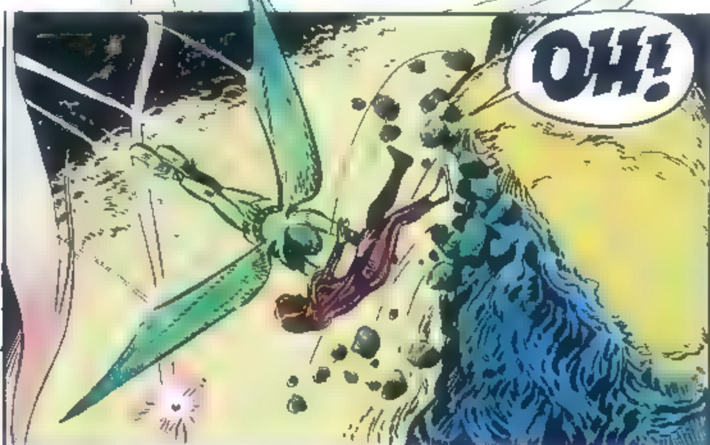
De burgeroorlog is uitgebroken onder het moerassen volk. De leiders, Borkh en zijn zoon Korran, zijn overijld op de vlucht geslagen

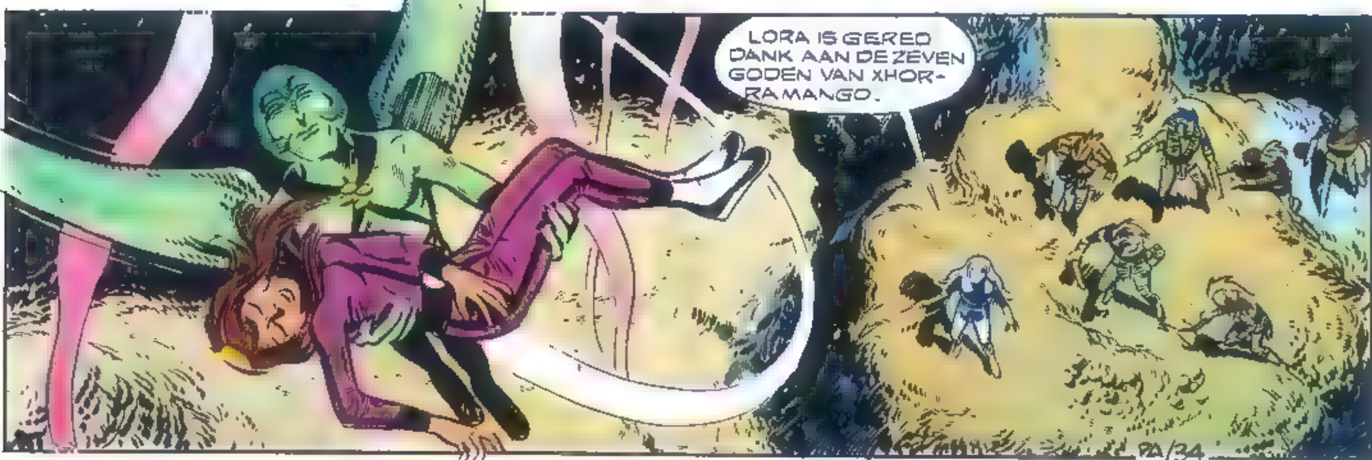

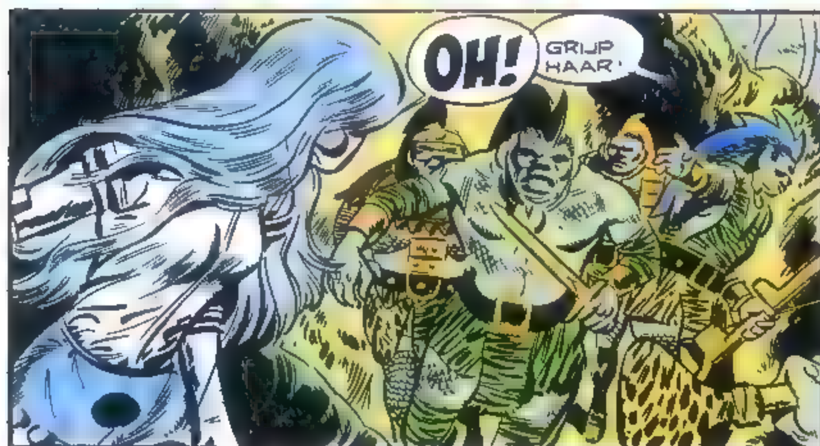

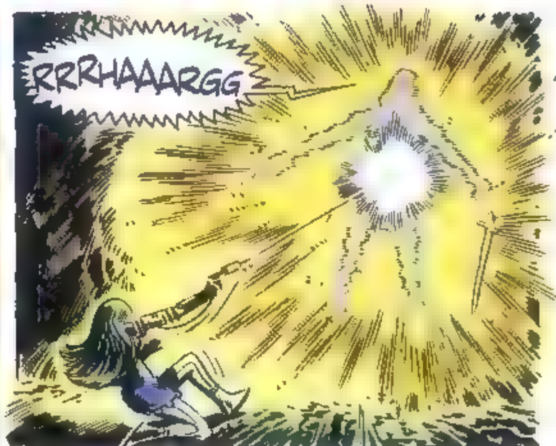

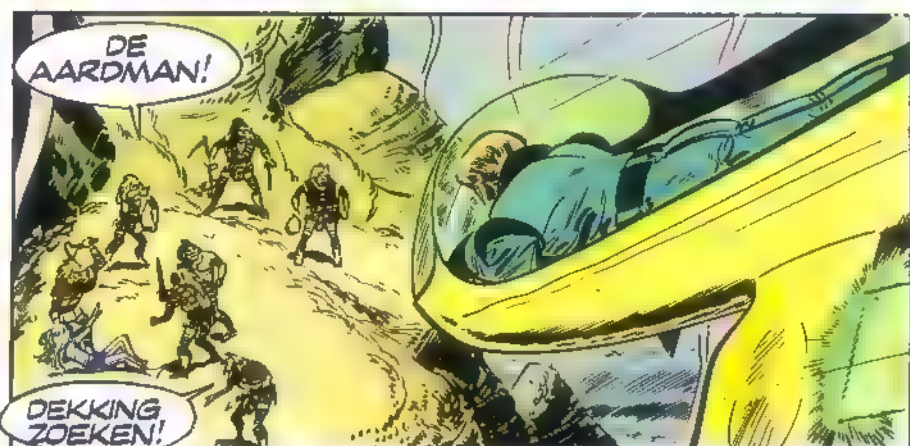

LUC ORIENT

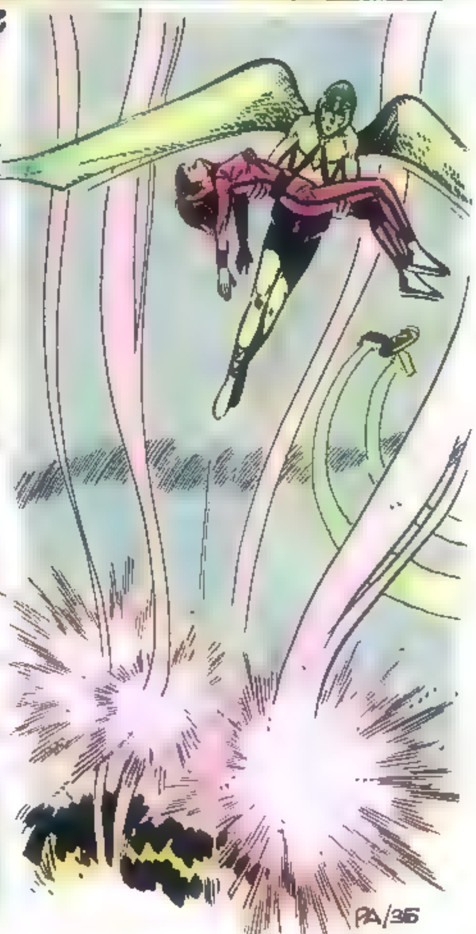

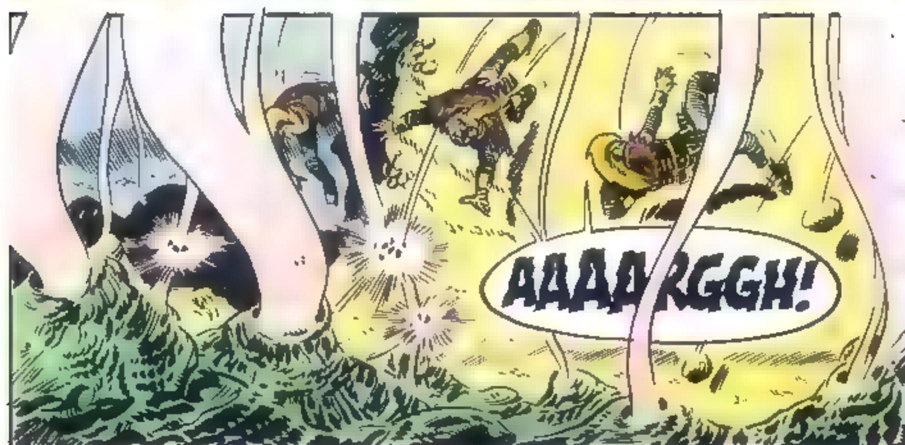

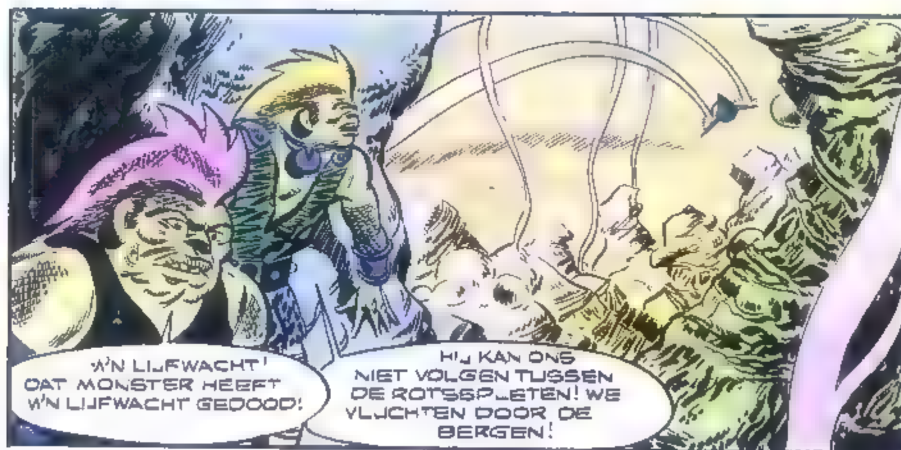

PA/36

DE PLANEET VAN DE ANGST

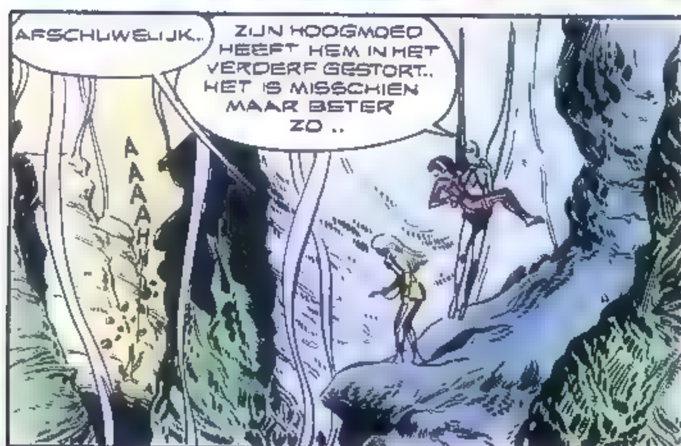

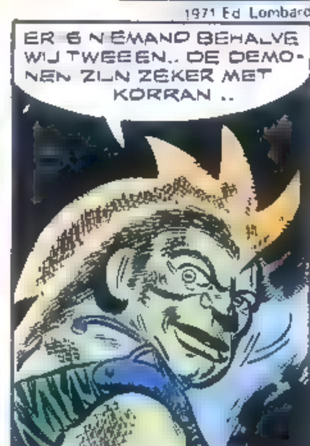

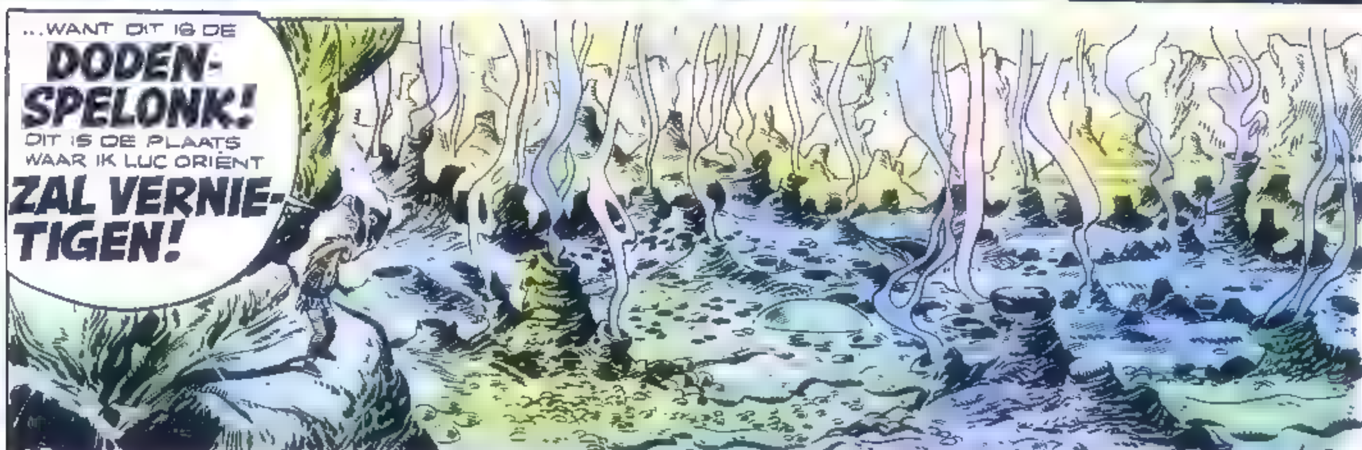

1971 Ed Lombard

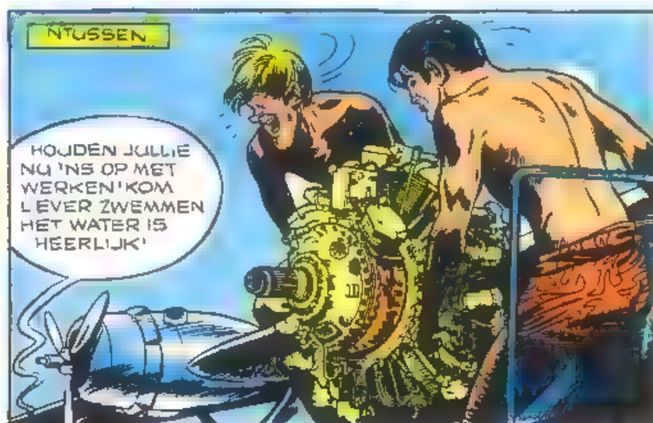

WORDT VERVOLGD

MICK TANGY

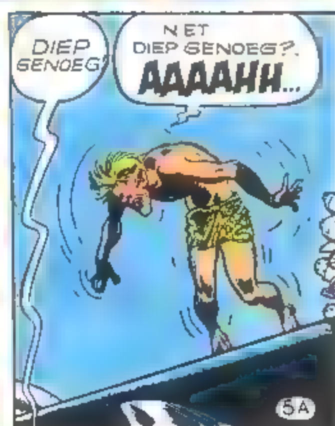
TEKST CHARLIER
TEKENINGEN. JIJÉ
VERTALING FRITS VAN DER HEIDE

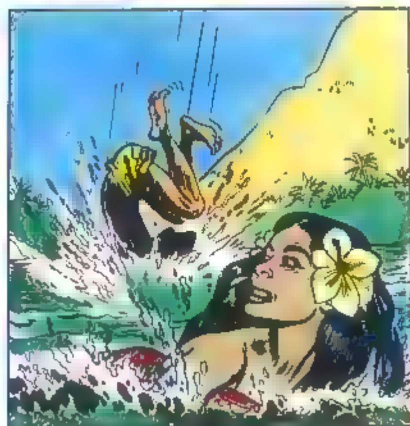

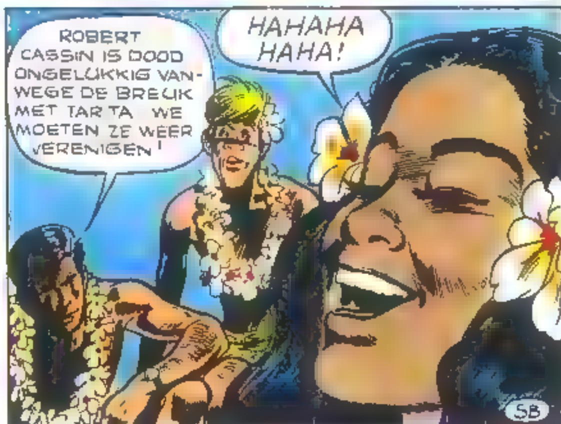

GEVAAR OP MURUROA

In de ... de spionnenbende ...s opgerold ... genieten Tangy en ... van een welverdiend ve...of bij hun vriend Cassin

* BARB

MICK TANGY

TERWIJL BUITEN HET FEEST IN VOLLE GANG IS NEEMT IEMAND IN HET VERLATEN HUIS VAN ROBERT DE TELEFOON OP
HALLO? MEESTER? IK BEN HET. IK HEB 'T HORLOGE

NU AL? GEWELDIG! IK HOOP ALLEEN DAT JE HET GEDAAN HEBT ZONDER ENIG ARGWAAN BIJ TANGY TE WEKKEN!

GA ONGEZIEN NAAR DE OPRIJLAAN VAN JASSIN'S HUIS. DAAR ZAL EEN AUTO KOMEN OM 'T HORLOGE OP TE HALEN

DEZELFDE AUTO ZAL HET BIJ ZONSOPGANG TERUGBRENGEN. OP DEZELFDE PLAATS. ZORG ER DAN VOOR DAT TANGY HET TERUGVINDT

OP DAT MOMENT, OP HET STRAND
OPGELET ALLEMAAL! HET ETEN IS KLAAR!

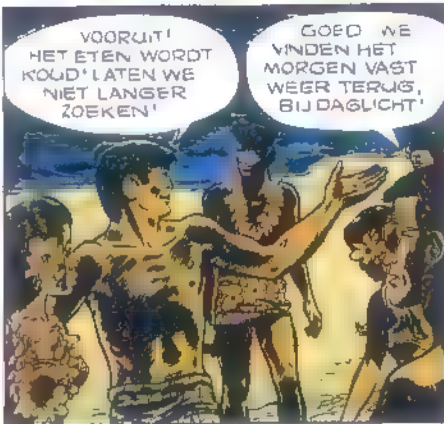

HÈ?! M'N HORLOGE IS VERDWENEN! HET LAG TOCH HIER NAAST DE ANDERE
!?!
!?
7A

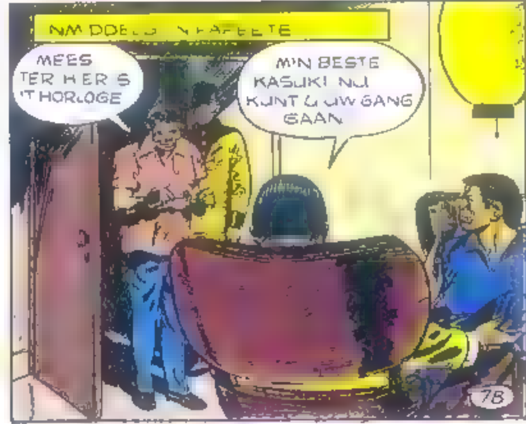

JE HEBT 'T VAST ERGENS IN HET ZAND LATEN VALLEN
ECHT NIET
MISSCHIEN IS 'T GESTOLEN

ONMOGELIJK! AL MIJN GASTEN STAAN VOLKOMEN BOVEN VERDENKING!
EEN DIEF HAD TROUWENS OOK DE ANDERE HORLOGES MEEGENOMEN!

IEDEREEN HELPT MEE MET ZOEKEN, MAAR TEVERGEEFS...
NIETS... EN WE HEBBEN ELKE VIERKANTE CENTIMETER AFGEZOCHT
HET IS NATUURLIJK ONDER HET ZAND GEKOMEN. VROEG OF LAAT KOMT IEMAND HET WEL WEER TEGEN!

WAS HET EEN DUUR HORLOGE MICK?
HET WAS MIJN DIENST-HORLOGE. IK ZAL UIT EIGEN ZAK EEN NIEUW MOETEN KOPEN

VOORUIT! HET ETEN WORDT KOUD! LATEN WE NIET LANGER ZOEKEN!
GOED. WE VINDEN HET MORGEN VAST WEER TERUG, BIJ DAGLICHT!

MEESTER, HIER IS 'T HORLOGE
M'N BESTE KASUKI! NU KUNT U UW GANG GAAN
7B

GEVAAR OP MURUROA

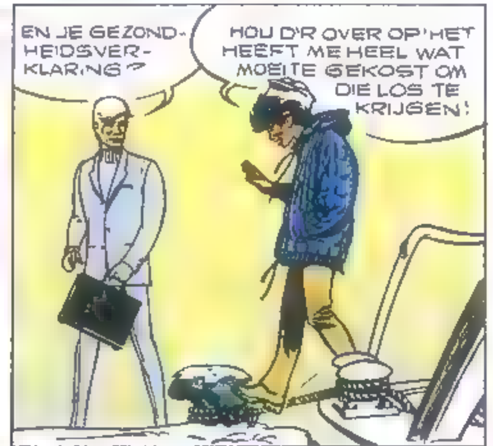

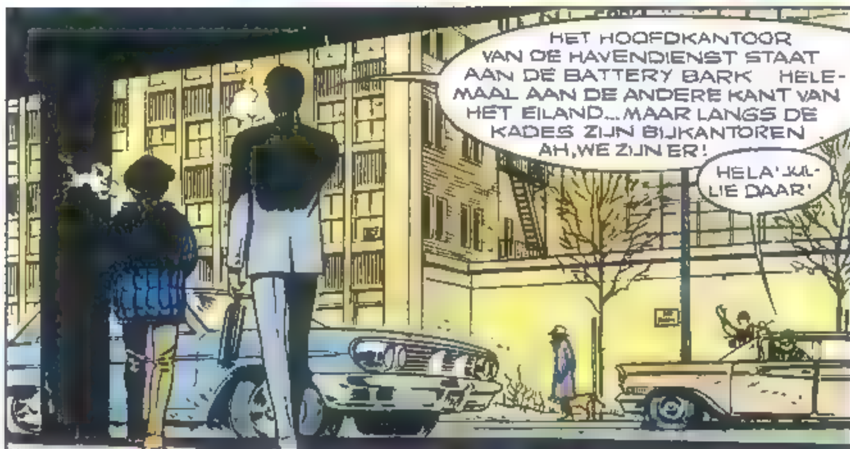
WORDT VERVOLGD

ROB PALLAND

DOOR HERMANN EN GREG
VERTALING JAN DE ROOIJ

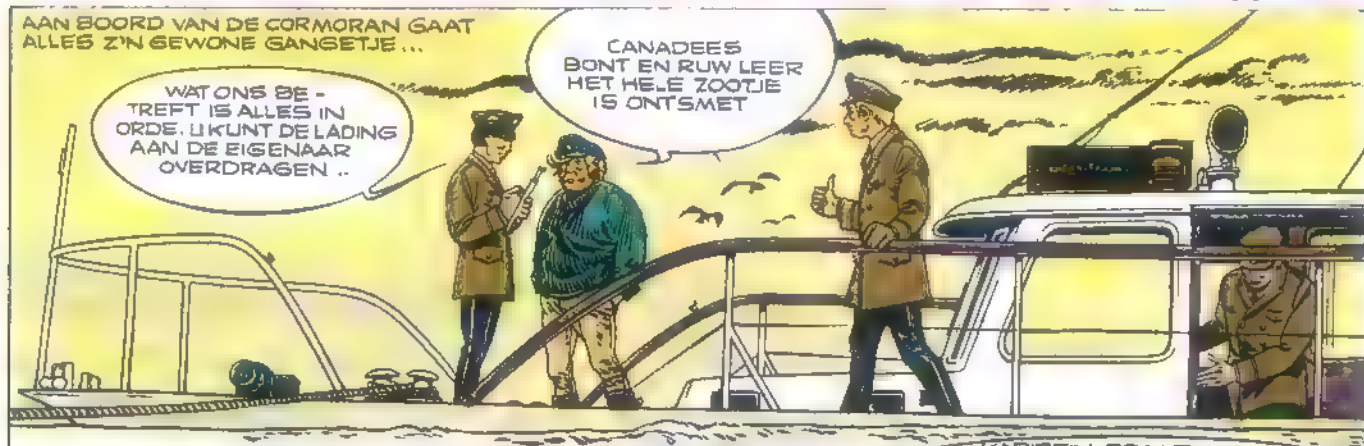

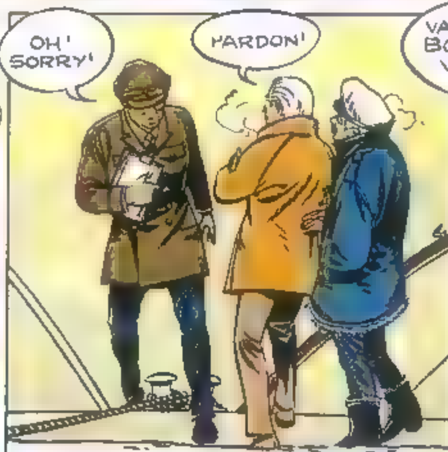

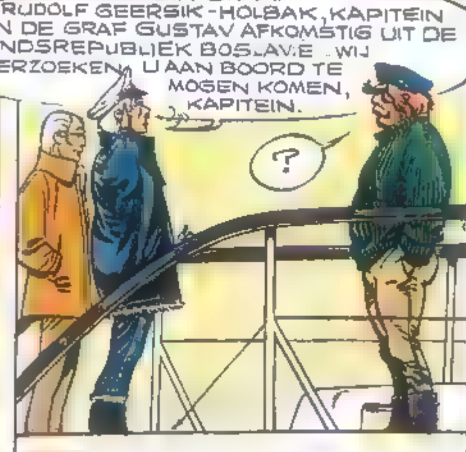
AVONTUUR IN MANHATTAN

Jordan wordt door de officieren van de Carl Gustav, waarnaast de Cormoran voor anker ligt, nauwlettend in het oog gehouden

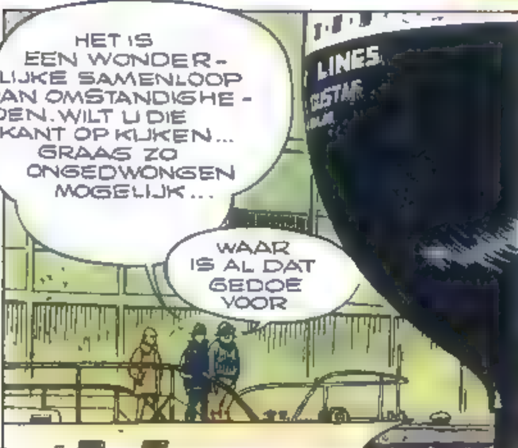

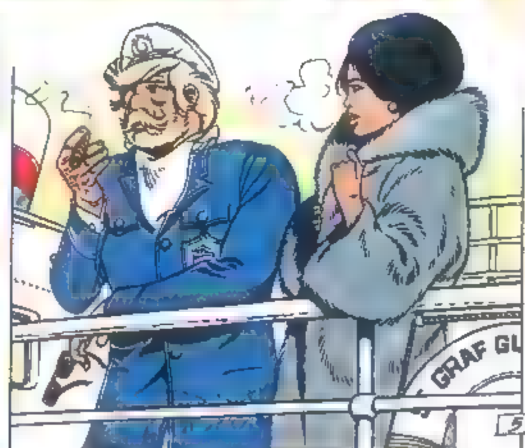

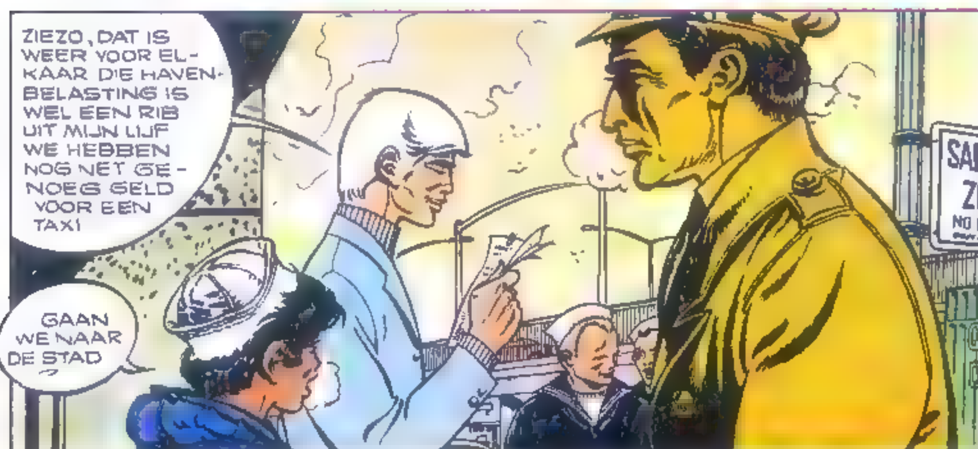

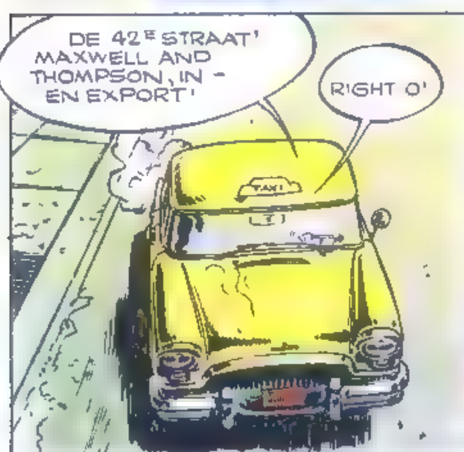

ROB PALLAND
AVONTUUR IN MANHATTAN

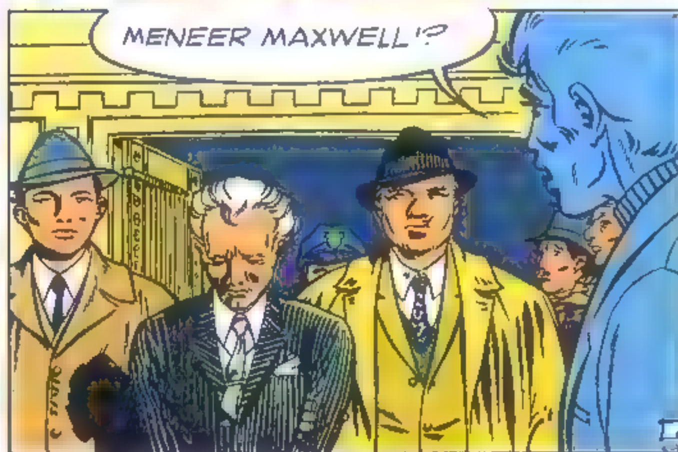

1971 Ed Lombard

WORDT VERVOLGD

en toen kreeg pa die prachtige dieren-postzegels...

Pa stopte bij een Esso pomp.
Tankte 20 liter benzine. En wat kreeg-ie toen? . . .
Twee èchte postzegels. Met dieren erop:
een hondje en een vlinder. Geweldig mooi.

Esso heeft veel dieren-postzegels.
Honderden verschillende. Uit de hele wereld.
Gratis voor àlle vaders.
Ook bij Esso Mix!

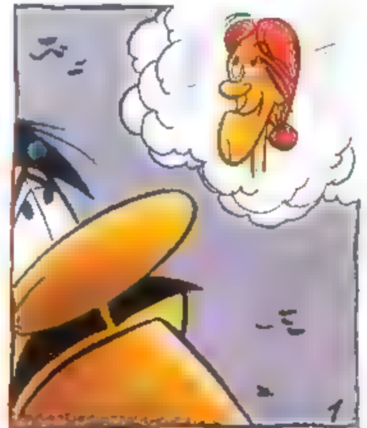

Om er je dieren-postzegels op te plakken
Dat staat o zo leuk!
Deze lange wandkalender
kost maar een kwartje
. . zolang de Esso dealer
ze in voorraad heeft!

Variatie op Het spook

Er was eens een kwartet. Dat speelde viool, viool, viool, viool. Het bestond uit vier mannetjes. De kleinste speelde op het grootste vioolt je en hij speelde zo mooi dat zelfs de mensen in de loges van de beroemde Parijse Opera stil werden. En die hadden verstand van muziek. „Als Paganini hem had horen spelen," zeiden de mensen, „had hij onmiddellijk tandenstokers van zijn viool gemaakt." Dat zeiden de mensen, maar omdat dit een sprookje is, was dat kleine mannetje helemaal niet gelukkig. Hij LEED. Hij leed zo ontzettend dat hij het kwartet niet meer kon leiden, leiden, leiden en toen zei zijn viool op een avond 'kwaak'. Zo gaat dat in sprookjes. Iedereen hoorde het duidelijk behalve zijn dochter, want die zat wel in de zaal maar die was helemaal niet muzikaal. Ze was eigenlijk zo muzikaal als 'n kikker die vreest z'n bek te openen vanwege de waterverontreiniging, en dit kenschetst 't probleem in 'n notedop. De kleine violist wilde dat zijn dochter zangeres werd, maar ze kon geen 'kwaak' van een driemaal gestreepte cis onderscheiden

Er was eens een muziekuitgever. Hij was dik, vet en at elke dag een kilo kaviaar van veertienguldenvijfenzeventig het half ons. Dat kon hij gemakkelijk betalen, want hij gaf veel muziek uit, maar betaalde nooit zijn auteurs. Hij was één slecht mens, maar een goede muziekuitgever. Op een dag kwam de kleine violist zijn centen halen, want hij had een prachtig concert voor viool en drie harpen geschreven en dat had de uitgever uitgegeven en er erg veel kaviaar voor kunnen kopen. Maar de kleine violist kreeg geen cent en toen werd hij zo kwaad dat hij de uitgever doodsloeg met zijn viool, maar voordat dat gebeurde, hadden de uitgever en de toonkunstenaar al hooglopende ruzie en daarbij had de dikke, vette uitgever een glas champagne met drie sterren in het gezicht van de violist gesmeten en dat gezicht was toen voor het leven beschadigd en de kleine violist was heel treurig omdat hij de uitgever had vermoord, geen heel hoge cis meer kon spelen en zijn gezicht niet meer kon laten zien

De dikke uitgever was dood, maar hij had veel kinderen en een vrouw. De vrouw kocht na de begrafenis van haar man tien bontmantels en vergat haar man, en de kinderen kochten voor het geld dat het concert voor viool en harpen opleverde allemaal een buitenhuis aan de Rivièra waar zij tot in lengte van dagen kaviaar bleven eten van het geld dat het concert voor viool en etc. nog steeds opleverde. Maar dat nam allemaal niet weg dat de kleine violist een ontzettend klein gezicht had gekregen en daarom bedekte hij het met een kapje. En omdat hij geen centjes meer had om zijn hospita te betalen, besloot hij maar in de kelders van de Opera te gaan wonen en zich te voeden met de lunchpaketten van de decorbouwers, want die gingen toch gevulde koeken eten in de kantine en waren daarom niet zo sterk als decorbouwers moesten zijn, maar dat is een ander sprookje. Op een avond hoorde de kleine, ongelukkige violist/componist ZIJN concert voor viool etc. boven zijn hoofd spelen en toen werd zijn hart zo verduisterd door wraak dat hij een kroonluchter in het publiek smeet en toen de gewonden, doden en vermisten naar buiten werden gedragen, lachte hij

van de opera

door G. Leroux

tekeningen: Henk Albers tekst: Jan van Gelderen

Ons kleine violistje met het masker voor zijn verschrikkelijk verminkte gezicht haatte de mensen, maar sprak op vriendschappelijke toon met de kikkers in de kelders van de Parijse Opera. De hemelse muziek van Handel Mozart, Breuker welke in de avonden boven zijn hoofd werd gespeeld, wakkerde het vuur van zijn haat alleen maar aan. Zijn eerste slachtoffer was La Carlotta, dom, mooi, maar geweldig, met een stem die heel Parijs aan haar voeten deed knielen. Onze kleine violist joeg onder bedreiging van een vreselijk vuurwapen (4 punt 56 Baretta) La Carlotta en de bas Carolus Fonta die haar tegenspeler was in de onsterfelijke Faust (O stilte! O geluk! O onuitsprekelijk geheim! O zoete smart! Ik luister en begrijp dees eenzame stem die zingt in mijn hart. . .) naar de martelkamer in zijn onderaardse verblijven bij het ondergrondse meer waar men Carlotta en Carolus (bas, verzamelaar van oude prentbriefkaarten, bekend marmotjeskweker en gokker, maar dat wist niet iedereen) nog niet heeft teruggevonden en toen vluchtte hij.

Er was een burggraaf die Raoul heette en verliefd was op de dochter van de violist met het gekwetste gezicht, maar haar vader kende hij niet en daarom stortte hij zich onverdroten in het avontuur. Zijn superieuren waren er tegen, maar omdat hij al luitenant was bij de verkeerspolitie, konden ze er weinig tegen doen. Raoul ging op zoek in het Operagebouw (zeventien verdiepingen boven de grond, drie er onder inclusief martelkamer en onderaards meer) naar zijn Christine die daar ergens zangles kreeg van haar vader, maar dat wist ze niet. De ellendeling zei dat ze haar best moest doen om La Carlotta te overtroeven, maar het arme kind zei dat zij dat niet wilde, maar dat zij wilde trouwen met Raoul de Chavigny, die burggraaf was, maar dat interesseeerde haar niets, voor haar mocht-ie alles zijn: sinaasappelverkoper, kleedjesklopper, huisbaas, of violist, als ze maar gelukkig was. Toen werd de kleine violist ontzettend boos en padden knaagden aan zijn ziel en kikkers spraken met zijn tong en zieden: „Weet je wel wie je vader is?"

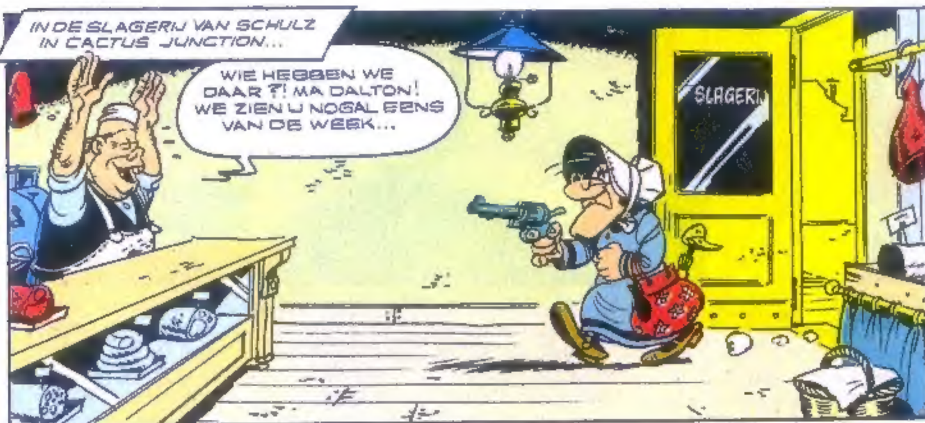

Er was eens een meisje dat zei: „Nee, mijn vader ken ik niet en de hele Opera en de muziek en alle componisten en hoge cissen kunnen me gestolen worden en ik wil trouwen met burggraaf Raoul die nu nog maar brigadier eerste klas is, maar hij kan nog veel bereiken. . ." En toen zei ze: „floep" en ze trok het spook van de Opera het masker van het gezicht dat er niet meer was en dat zei dat hij het allemaal zo jammer vond, maar hij was haar vader en omdat ze wel een mooie stem had, maar geen greintje gevoel in haar mooie lijf voor haar vader en voor de Kunst, hij haar helaas een kopje kleiner moest maken, want aan zulke kinderen had een muzikale vader niks en bovendien hadden de mensen hem al genoeg beduveld, want zijn prachtige vioolconcert werd ook maar uitgevoerd voor dom volk en die hadden er ook geen verstand van en de centen gingen naar de kinderen van de uitgever die er mooi weer van speelden aan de bloemenkust en dat was ook de bedoeling niet, zodat het goed beschouwd maar zo was dat het hele leven rot in elkaar zat, maar toen kwam gelukkig Raoul die burggraaf was met een mooie positie bij de politie. Zo zie je maar: alles loopt goed af.

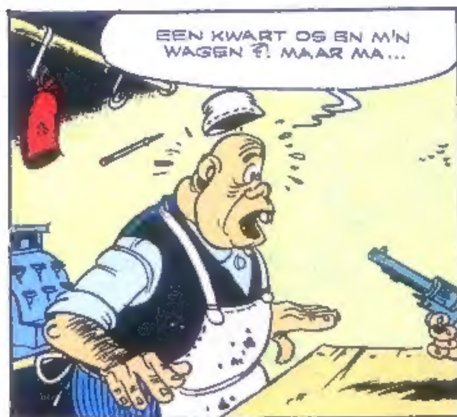
LUCKY LUKE

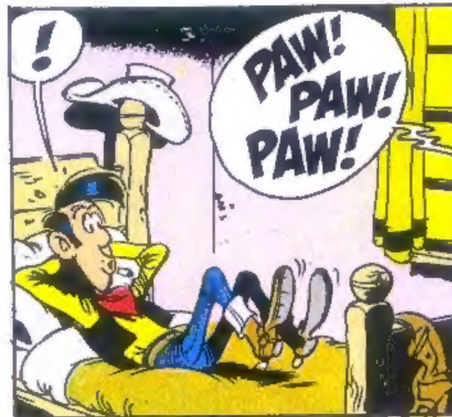
TEKST
GOSCINNY
TEKENINGEN
MORRIS

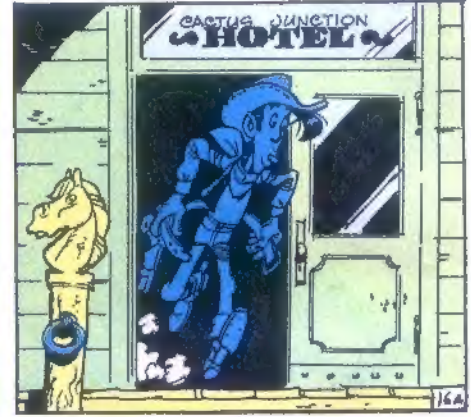
Lucky Luke gaat bij het huisje van Ma Dalton op zoek naar de vier broers, maar hij vindt alleen de trouwe viervoeter Rataplan...

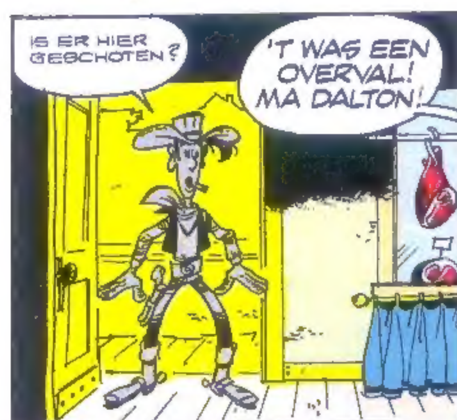

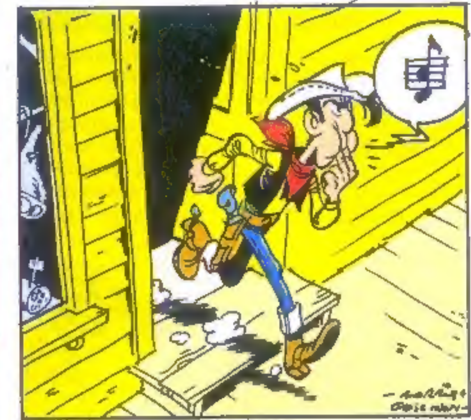

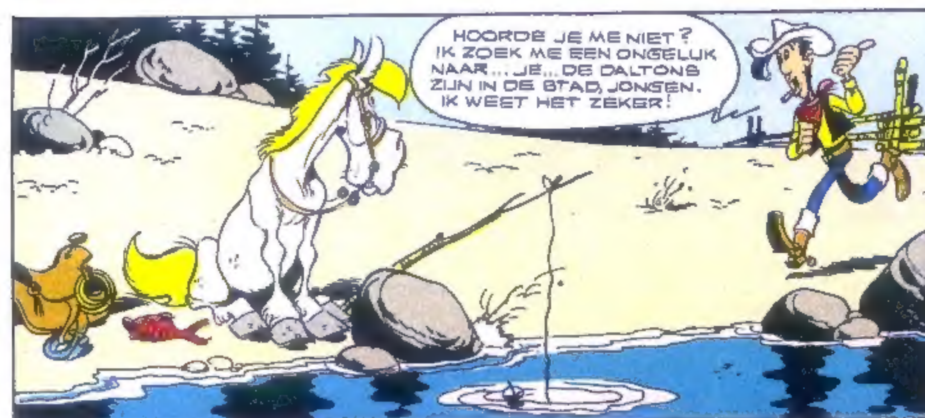

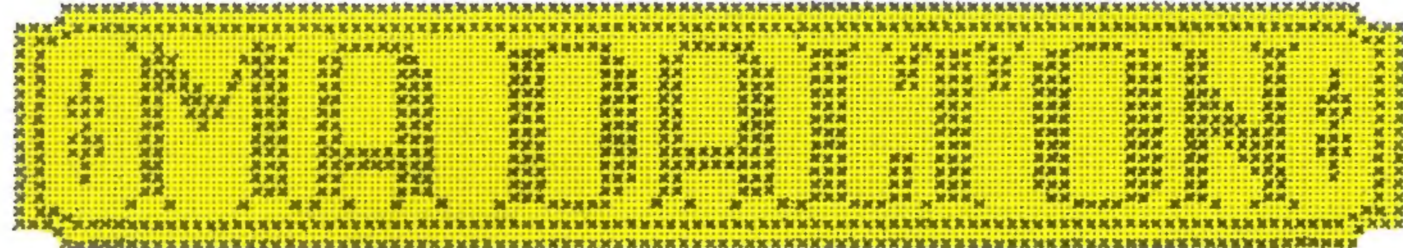

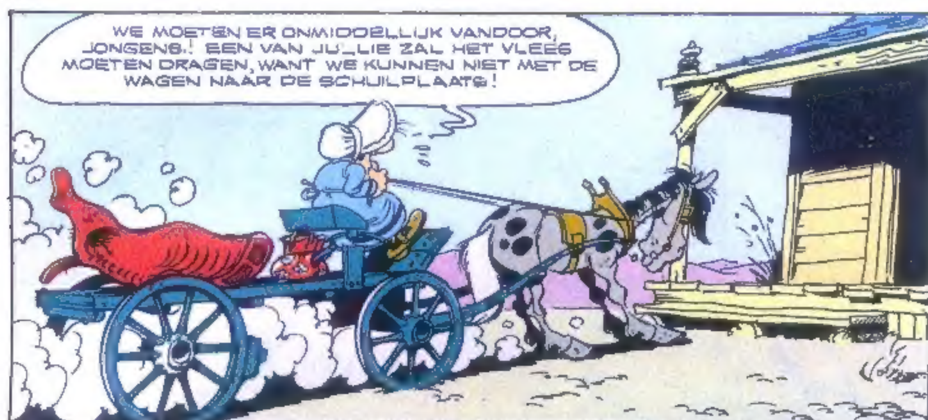

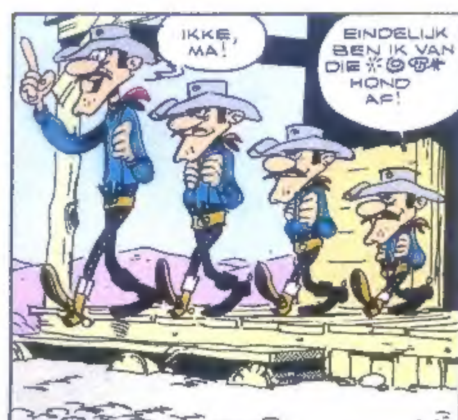

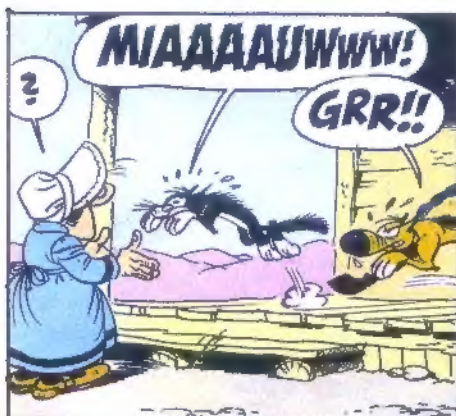

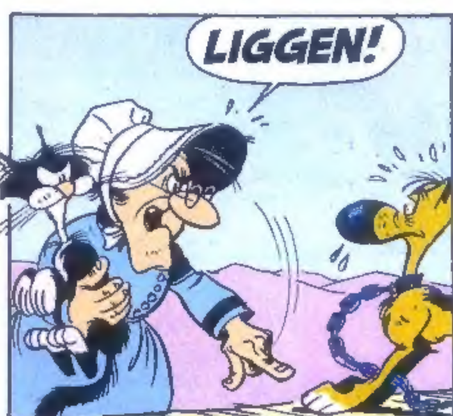

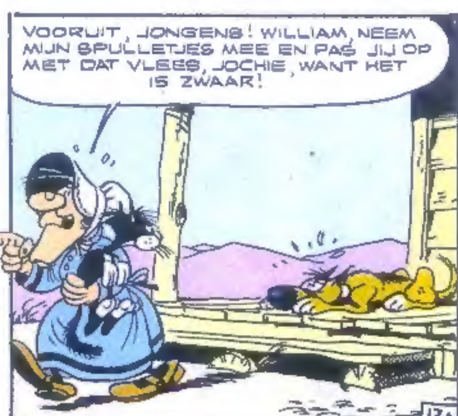

MA DALTON

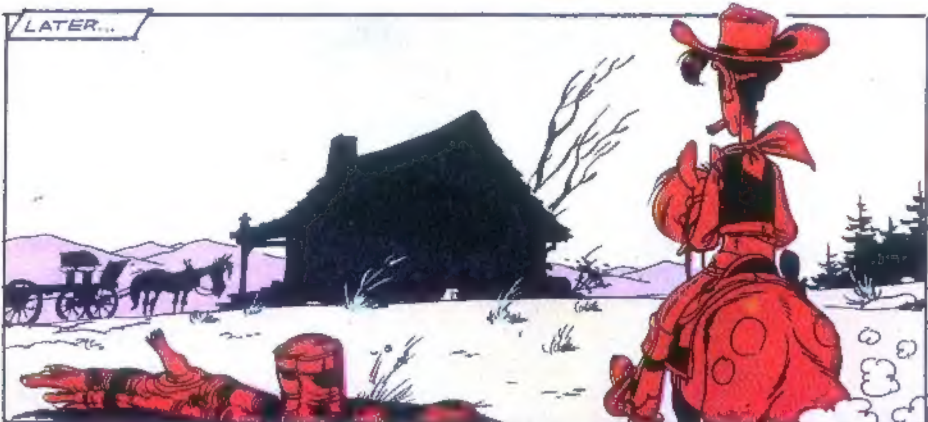

WE MOETEN ER ONMIDDELLIJK VANDOOR, JONGENS! EEN VAN JULLIE ZAL HET VLEES MOETEN DRAGEN, WANT WE KUNNEN NIET MET DE WAGEN NAAR DE SCHUILPLAATS!

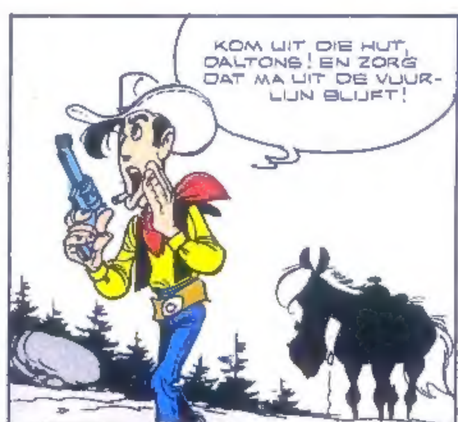

IKKE, MA!
EINDELIJK BEN IK VAN DIE *@# HOND AF!

MIAAAAUWWW!
GRR!!
?

LIGGEN!

VOORUIT, JONGENS! WILLIAM, NEEM MIJN SPULLETJES MEE EN PAS JIJ OP MET DAT VLEES, JOCHIE, WANT HET IS ZWAAR!
17A

LATER...

KOM UIT DIE HUT, DALTONS! EN ZORG DAT MA UIT DE VUURLIJN BLIJFT!

NIEMAND TE ZIEN! ZE ZIJN ER VANDOOR!

RATAPLAN! ALSJEMENOU! MAAR ER ZIT NIEMAND MEER AAN JE KETTING! VOORUIT, OPSTAAN!
IK KIJK WEL UIT! *LIGGEN*, HEEFT ZE GEZEGD!

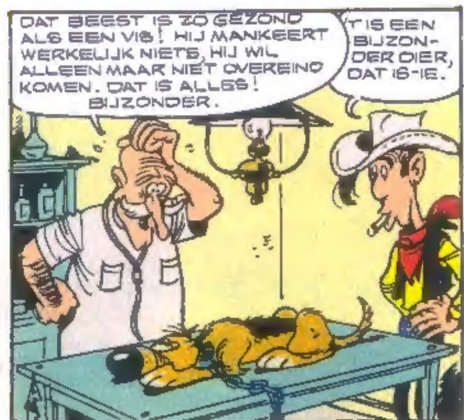

MERKWAARDIG! ZO TE ZIEN IS HIJ NIET GEWOND, MAAR EEN MENTALE STORING KAN HET NIET ZIJN, BIJ HEM TENMINSTE NIET...
17B

LUCKY LUKE 3

OMA DALTON

DE
UIG

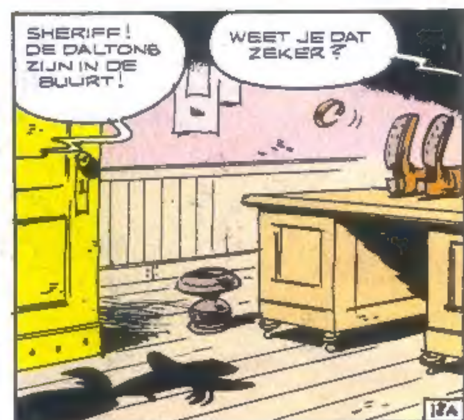
Dr HOOFHORN
VEEARTS
CACTUS JUNCTION

SHERIFF

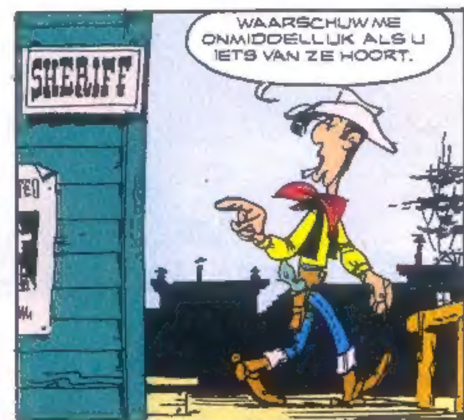
'T IS JAMMER! NOU HAD IK EINDELIJK DANKZIJ EEN VAN JOUW STOMMITEITEN DE DALTONS KUNNEN VINDEN!

PSS! MIJ HEEFT-IE NOG NOOIT IN ZIJN ARMEN GEDRAGEN!

JA! JOE DALTON ZAT AAN HET ANDERE EIND VAN DEZE KETTING, MAAR IK KWAM TE LAAT!...

SHERIFF

HÉ! LUKE! MOET JE DIT NIET MEENEMEN?

